

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SPLAIUL INDEPENDENȚEI NR.5, SECTOR 4
BUCUREȘTI, COD POSTAL 050091
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

MAESTRO SPRL FILIALA BUCUREȘTI
INTRARE Nr. 1291
IEȘIRE
Data 02 Luna 07 Anul 2021

Destinatar:
SC ROMSTRAD SRL
REPREZENTATĂ DE
ADMINISTRATOR JUDICIAR
CONSORTIUL MAESTRO SPRL
FILIALA BUCUREȘTI(FOSTA SMDA
INSOLVENCY SPRL) ȘI DASCAL
INSOLVENCY SPRL CU SEDIUL
ALES
sector 1, București, str. PETOFI
SANDOR, nr. 4

DOSARUL NR. 39515/3/2014

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: litigiu privind achizițiile publice
contract nr.617/2008
Complet: 8-completul 3 recurs achiziții publice

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ
NR. 877/2020 DIN DATA DE 02 Iulie 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 877/2020, pronunțată la data de 02 Iulie 2020, de către C
URTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

Notă: Atașat prezentei vă comunicăm și încheierile de amânare a pronunțării.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Grefier,

F.B 16.07.2021 13:17:17 nr. comunicare: 2 din 2

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 39515/3/2014

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 28 mai 2020

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: DOINA VIȘAN

JUDECĂTOR: GEORGIAN DAVIDOIU

JUDECĂTOR: ALINA SAGLAM

GREFIER: ANDREEA CRISTINA FERTU

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de **recurenta reclamantă COMPANIA NATIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA** (fostă **COMPANIA NATIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA**) împotriva sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 pronunțate de către Tribunalul București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 39515/3/2014 și a **recursului incident** formulat de recurenta pârâtă **SC ROMSTRADE SRL** reprezentată de administrator judiciar Consorțiul Maestro SPRL Filiala București Și Dascal Insolvency SPRL, împotriva sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 și a încheierii de ședință din data de 18.09.2015, pronunțate de către Tribunalul București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 39515/3/2014, având ca obiect litigiu privind achizițiile publice.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns recurenta reclamantă prin consilier juridic Corina Dulgheru, cu delegație la dosar - fila 200/vol. III și recurenta pârâtă prin avocat Stanciu Elena Brândușa, care depune împuternicire avocațială la dosar – fila 199/Vol.III.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea ia act de faptul că recurenta pârâtă Sc Romstrade Srl a formulat întâmpinare prin care a invocat excepțiile nulității și excepția netimbrării, iar recurenta reclamantă CNADNR a formulat întâmpinare la recursul incident, invocând excepția nulității.

Recurenta reclamantă, prin consilier juridic, învederează instanței de control judiciar faptul că problema timbrajului a fost soluționată prin încheierea din data de 10 octombrie 2019. Totodată, învederează faptul că instanța a rămas în pronunțare la acea dată, părțile au pus concluzii pe toate aspectele, iar ulterior, în temeiul prevederilor art. 400 C.pr.civ. cauza a fost repusă pe rol pentru a se suplimenta probatoriul pe aspectul executării/înscrierii în tabelul preliminar de creanțe a sumei de 93.930.037,02 lei, reprezentând valoarea polițelor privind asigurarea GBE și de a se formula precizări raportat la aspectele care rezultă din sentința civilă nr.1557/24.05.2017 a Tribunalului Ilfov pronunțată în dosarul nr.92/122/2012/a11, ultima pagină, par.2, cu privire la suma de 93.930.037,02 lei, respectiv din hotărârile pronunțate în dosarele nr.11570/3/2013 și nr.11570/3/2013*.

Părțile prin reprezentanți, având cuvântul pe rând, arată că nu au de formulat chestiuni prealabile de invocat și de pus în discuție.

Curtea acordă cuvântul pe excepțiile nulității și netimbrării invocate de recurenta pârâtă privind recursul formulat de reclamantă și excepția inadmisibilității invocată de recurenta reclamantă în ce privește recursul incident.

Recurenta pârâtă, prin avocat, solicită admiterea excepției nulității recursului formulat de reclamantă, în raport cu dispozițiile art.489 alin.2 C.pr.civ., dat fiind faptul că motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de art.488 C.pr.civ., urmând a se avea în vedere argumentele dezvoltate în cadrul întâmpinării formulate.

Recurenta reclamantă, prin consilier juridic, solicită respingerea excepției nulității recursului său, apreciind că nu sunt incidente dispozițiile art.489 alin.2 C.pr.civ. față de împrejurarea că motivele de recurs sunt încadrate în dispozițiile art.488 alin.1 pct.1 și pct.8 C.pr.civ.

Curtea acordă cuvântul pe excepția netimbrării recursului reclamantei.

Recurenta pârâtă, prin avocat, solicită admiterea excepției netimbrării și anularea recursului ca netimbrat, nefiind respectate dispozițiile cu privire la timbraj, față de argumentele expuse pe acest aspect prin întâmpinare.

Recurenta reclamanta, prin consilier juridic, apreciază că deja această problemă a timbrajului a fost tranșată prin încheierea de la termenul anterior, solicitând respingerea acestei excepții, Compania fiind scutită de la plata taxei de timbru astfel cum a stabilit atât instanța de fond, cât și Curtea de Apel Bucușești-Secția a VIII-a CAF prin încheierea din 10.10.2019.

Curtea acordă cuvântul pe excepția inadmisibilității recursului incident invocat de recurenta reclamantă.

Recurenta reclamantă, prin consilier juridic solicită admiterea excepției inadmisibilității astfel cum a fost formulată conform argumentelor expuse prin întâmpinare.

Recurenta pârâtă, prin avocat, solicită respingerea excepției inadmisibilității ca neîntemeiată, față de argumentele pe acest aspect din răspunsul la întâmpinare.

Părțile arată faptul că își mențin concluziile din încheierea din data de 10.10.2019, sub toate aspectele.

Curtea, în subsidiar, acordă cuvântul și pe fondul cererilor de recurs.

Recurenta reclamantă, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului său astfel cum a fost formulat, pentru motivele și argumentele expuse pe larg în conținutul cererii de recurs, casarea hotărârii pronunțată în fond, cu consecința admiterii cererii introductive și a respingerii cererii reconvenționale. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Arată că într-adevăr, în motivele de recurs, recurenta reclamantă a antamat problema probatoriului, având în vedere faptul că instanța de fond a interpretat în mod eronat probatoriul dispus în cauză, interpretare ce a condus la aplicarea în mod greșit a unor norme de drept, fapt ce a concluzionat cu respingerea acțiunii pe fond. Învederează faptul că se află în acest litigiu din anul 2014, pârâta se află în insolvență, timp în care nu a propus nicio măsură în ceea ce privește continuarea executării acestui contract.

Recurenta pârâtă, prin avocat, solicită respingerea recursului formulat de reclamantă pentru motivele arătate în scris prin întâmpinare și admiterea recursului incident astfel cum a fost formulat, casarea încheierii de ședință din 18.09.2015 și a hotărârii pronunțată de instanța de fond, cu consecința respingerii acțiunii principale formulată de reclamantă și a admiterii cererii reconvenționale astfel cum a fost formulată, urmând a se avea în vedere motivele și argumentele expuse prin cererea de recurs.

Apreciază că, datorită faptului că nu sunt dezvoltate motivele de recurs și nu rezultă cum anume instanța de fond a încălcat dispozițiile de drept material, intervine nulitatea absolută a recursului reclamantei. Reclamanta este nemulțumită de modul cum instanța de fond a apercizat probele existente la dosar, în sensul că a stabilit că motivele invocate de către CNADNR nu constituie față de rezilierea contractului din culpa executantului. De asemenea, prima instanță a stabilit că executantul și-a îndeplinit toate obligațiile.

Își rezervă dreptul de a solicita cheltuielile ocazionate cu prezentul proces, pe cale separată.

Recurenta reclamantă, prin consilier juridic, solicită respingerea recursului incident, în principal ca inadmisibil și în subsidiar ca nefondat și neîntemeiat, pentru motivele și argumentele expuse pe larg în conținutul întâmpinării. În ceea ce privește cererea reconvențională, solicită respingerea acesteia.

Recurenta pârâtă solicită admiterea recursului incident formulat împotriva Încheierii din 18.09.2019, ca urmare a excepțiilor invocate, cu consecința anulării cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă.

Față de recursul pârâtei formulat împotriva sentinței nr.1534/07.03.2019 pronunțată în dosarul nr.39515/3/2014, solicită admiterea acestuia, casarea în parte a sentinței recurate cu privire la

constatrfea greșită a stadiului fizic al lucrărilor de 67% în loc de peste 90% și pe cale de consecință admiterea cererii reconvenționale.

Curtea în temeiul art. 394 alin.1 C.pr.civ., reține cauza în pronunțare, atât pe excepțiile nulității și netimbrării invocate de recurenta pârâtă privind recursul formulat de reclamantă și excepția inadmisibilității invocată de recurenta reclamantă în ce privește recursul incident, precum și în subsidiar pe fondul recursurilor.

CURTEA

Pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 alin.1 C.pr.civ. coroborat cu art.394 alin.2 C.pr.civ.

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 10.06.2020

Pronunțată azi, 28 mai 2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței

PREȘEDINTE
Doina Vișan

JUDECĂTOR
Georgian Davidoiu

JUDECĂTOR
Alina Saglam

GREFIER
Andreea Cristina Fertu

CONFORM CU
ORIGINALUL

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 10.06.2020

CURTEA

În aceeași constituire și pentru aceleași motive,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 18.06.2020 pentru când pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată azi, 10.06.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE
Doina Vișanu

JUDECĂTOR
Georgian Davidoiu

JUDECĂTOR
Saglam Alina

GREFIER
ANDREEA CRISTINA FERTU

CONFORM CU
ORIGINALUL

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 18.06.2020

CURTEA

În aceeași constituire și pentru aceleași motive,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 02.07.2020 pentru când pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată azi, 18.06.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE
Doina Vișan

JUDECĂTOR
Georgian Davidoiu

JUDECĂTOR
Alina Saglam

GREFIER
ANDREEA CRISTINA FERTU

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVLĂ NR. 877
Ședința publică din data de 02.07.2020
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: DOINA VIȘAN
JUDECĂTOR: GEORGIAN DAVIDOIU
JUDECĂTOR: ALINA SAGLAM
GREFIER: CLAUDIA ONCICĂ

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de **recurenta reclamantă COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA** (fostă **COMPANIA NAȚIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA**) și a **recursului incident** formulat de recurenta pârâtă **SC ROMSTRADE SRL** reprezentată de administrator judiciar Consorțiul Maestro SPRL Filiala București și Dascal Insolvency SPRL, împotriva sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 pronunțate de către Tribunalul București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 39515/3/2014, având ca obiect litigiu privind achizițiile publice.

Dezbaterile în fond și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de 28.05.2020 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 10.06.2020, la data de 18.08.2020 și apoi la data de 02.07.2020, când a decis următoarele :

C U R T E A,

Deliberând asupra recursurilor de față,

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal în data de 13.11.2014, sub nr. 39515/3/2014, reclamanta Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România S.A. în contradictoriu cu pârâta S.C. Romstrade S.R.L. reprezentată de administrator judiciar Consorțiul Maestro SPRL Filiala București (fostă SMDA Insolvency SPRL și Dascal Insolvency SPRL a solicitat rezilierea judiciară a contractului nr. 617/2008 de execuție de lucrări și prestări servicii de proiectare pentru realizarea obiectivului - Modernizare DN 67 C Bengești-Sebeș Km 0+000-Km 148+414, în sistem credit-furnizor, în anul 2008, conform art. 25.2 alin. 2 și 5 din contract și, pe cale de consecință, constatarea stadiului fizic al lucrărilor executate în baza acestui contract până la data rezilierii.

Prin sentința civilă nr. 1534/07.03.2019, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 39515/3/2014 instanța a respins cererea formulată de reclamanta Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România S.A. în contradictoriu cu pârâta S.C. Romstrade S.R.L., ca neîntemeiată; a respins cererea reconvențională, ca neîntemeiată; a compensat cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, a formulat recurs reclamanta COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă **COMPANIA NAȚIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA**) în contradictoriu cu pârâta S.C. Romstrade S.R.L., sentința pe care a considerat-o netemeinică și nelegală, pentru următoarele motive:

Prin sentința civilă nr. 1534/07.03.2019 Tribunalul București a respins acțiunea introductivă de instanță formulată de CNAIR SA, cerere prin care a solicitat:

-rezilierea judiciară a contractului de execuție lucrări și prestări servicii de proiectare pentru realizarea obiectivului "Modernizare DN 67 C BENGESTI-SEBES KM 0+000-KM 148+414", în sistem credit-furnizor în anul 2008 conform art 25.2 alin. 1 și 5 din contract:

-și în consecința constatarea stadiului fizic al lucrărilor executate pe acest contract până la data rezilierii contractului.

Motivele de recurs sunt întemeiate pe dispozițiile art. 488 alin 1. pct. 8 Cod proc. civ.:

În opinia recurente-reclamante sentința civilă nr. 1534/07.03.2019 a fost pronunțată cu încălcarea dispozițiilor legale și aplicarea greșită a normelor de drept material.

Prin sentința recurată instanța de fond în mod greșit și fără a analiza atât actele normative incidente în speța precum și materialul probator administrat în cauza a reținut în considerentele sale faptul că, rezilierea judiciară este o sancțiune care constă în desființarea contractului, cu efecte pentru viitor, a unui contract sinalagmatic cu executare succesivă, în cazul în care o parte nu își îndeplinește, în mod culpabil, obligațiile, prevederile art. 969 cod procedura civilă de la 1864, aplicabil în cauza, în raport de data încheierii contractului, potrivit căruia contractul este lenea părților, prevederile art. 1082-1083 din codul civil de la 1864 prin care se distinge între neexecutarea culpabilă și neexecutarea fortuită a obligațiilor contractuale, forța majoră (în sens larg incluzând și fapta creditorului sau fapta unui terț, dacă acestea au valoarea forței majore) înlăturând răspunderea contractuală, dar și ca executantul nu și-a îndeplinit toate obligațiile asumate din cauza faptului că achizitorul nu și-a îndeplinit propriile obligații cu privire la obținerea autorizațiilor și avizelor necesare execuției lucrărilor

Însă, CNAIR SA (C.N.A.D.N.R., - S.A.) prin D.R.D.P. Craiova a organizat procedura de licitație deschisă în vederea atribuirii contractului de execuție lucrări și prestări servicii de proiectare pentru realizarea obiectivului "Modernizare DN 67 C BENGESTI- SEBES KM 0+000-KM 148+414", în sistem credit-furnizor, în anul 2008. Procedura de licitație deschisă a fost organizată cu respectarea prevederilor OUG 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, HG 925/2006 cu modificările și completările ulterioare.

După finalizarea procedurii de licitație deschisă, în data de 05.09.2008 a fost semnat contractul cu nr. 617 de către CNAIR SA (C.N.A.D.N.R. S.A.)- D.R.D.P. CRAIOVA. în calitate de beneficiar, pe de o parte și S.C. ROMSTRADE S.R.L., în calitate de executant pe de alta parte.

O particularitate a acestui contract este modul sau de finanțare și anume în sistem credit-furnizor asigurat de executant, plata ratelor, respectiv a valorii contractului (cval C+M+proiectare+costuri de finanțare) de către beneficiar efectuându-se în perioada 2011-2015. Având în vedere această modalitatea de finanțare (în sistem credit-furnizor asigurat de executant), plata se face prin emiterea de bilete la ordin în euro, plătibile în lei la cursul BNR EURO/LEI valabil în data plății, scadența biletului la ordin fiind conform art. 18.1(1) din prezentul contract. Biletele la ordin se emit în favoarea executantului, având specificat "fără protest", cu mențiunea în clar a numelor semnatarilor.

Astfel, valoarea inițială a contractului în cuantum de 1.231.210.293,41 lei fără TVA este formată din:

valoare C+M + proiectare = 758.923.227,28 lei

cost credit furnizor = 472.287.066,13 lei

Valoarea cu TVA fiind de : 1.375.405.706,59 lei

Conform prevederilor art. 6.1 din contract, durata de execuție este după cum urmează:

Pentru execuție - Durata de execuție al lucrării este de 18 luni, de la emiterea ordinului de începere dat de către CNAER SA (C.N.A.D.N.R. S.A.)- D.R.D.P. Craiova, durata ce nu include perioada de timp friguros.

Pentru proiectare- Durata de realizare a proiectului tehnic este de 6 luni, de la emiterea ordinului de începere dat de către CNAIR SA (C.N.A.D.N.R. S.A.)- D.R.D.P. Craiova pentru prestarea serviciilor de proiectare.

De la data semnării contractului și până în prezent, între cele două părți s-au încheiat un număr de 4 (patru) acte adiționale, după cum urmează:

Actul adițional nr. 1/2009 ce a avut ca principal obiect soluții alternative privind asigurarea surselor financiare și a modalităților de plată pentru realizarea proiectului, în sensul completării

sursei de finanțare inițială, respectiv credit furnizor asigurat de executant, cu finanțarea lucrărilor prin transferuri de la bugetul de stat din Programul de investiții al CNAIR SA (C.N.A.D.N.R. S.A). Urmare a acestei modificări, devin parte integranta din contract Anexa nr. 1 “Grafic plăți in sistem credit furnizor” si Anexa nr. 2 “Grafic fizic si de plăți aferent execuției lucrărilor ce au ca sursa de finanțare transferuri de la bugetul de stat din Programul de investiții aferent anului 2010 al CNAIR SA (C.N.A.D.N.R. S.A.”);

Actul adițional nr. 2/2010 ce a avut ca obiect prelungirea termenului de execuție al lucrărilor cu încă 77 zile de la data reluării lucrărilor după perioada de timp frigos. Prelungirea termenului s-a efectuat la solicitarea executantului, SC ROMSTRAD SRL, urmare a a condițiilor meteo nefavorabile din perioada 15 aprilie - 10 august 2010. Urmare a acestei modificări devin parte integranta din contract Anexa nr. 1 si 2 reprezentând graficul fizic si valoric, elaborat cu respectarea termenului de punere in funcțiune a obiectivului si fara modificarea valorica a contractului.

Actul adițional nr. 3/2011 ce a avut ca obiect extinderea duratei contractului cu 6 (sase) luni de la data emiterii ordinului de reluare, conform Documentului de avizare al C.T.E. al CNAIR SA (C.N.A.D.N.R. S.A.) nr. 3931/30.06.2011, extindere ce a rezultat din necesitatea emiterii unor note de comanda suplimentara, dar si emiteria unor note de renunțare. Acest act adițional a rezultat si urmare a prelungirii procedurii de încheiere a actului adițional cc are ca obiect lucrările suplimentare in speța.

Actul adițional nr. 4/2011 ce a avut ca obiect necesitatea emiterii unor note de comanda suplimentare, cat si a unor note de renunțare, urmare a reviziei finale a proiectului tehnic realizata de către executant, având în vedere ca obiectul contractului include si proiectarea. Astfel, valoarea notelor de comanda suplimentara au fost de 99.684.421,53 lei fără TVA, din care: o 82.847.652,62 lei fără TVA reprezentând cval notelor de comanda suplimentare aferente C+M+proiectare (asistenta tehnica); o 16.836.768,91 lei reprezentând cheltuieli de finanțare aferente diferenței dintre notele de comanda suplimentare (82.847.652,62 lei fara TVA) si notele de renunțare (40.989.568,18 lei fara TVA),

- actul adițional nr. 5/05,09.2008 prin care se stabilesc costuri între părți;

CNAIR SA (CNADNR) a angajat o echipa de experți tehnici pentru a se stabili analiza lucrărilor executate de S.C. ROMSTRAD S.A. in baza contractului de execuție nr. 617/2008, încheiat cu CNAIR SA (C.N.A.D.N.R. S.A.) pentru - Modernizare DN 67C Bengesti—Sebeș km. 0+ 000-km. 148+ 414,

Proiectul de modernizare DN 67C Bengesti-Sebes km 0+000-km 148+414 este împărțit in patru sectoare:

SECTOR I: km 0+000-km 33+500 se desfășoară pe direcția S-N situat in partea de centru - vest a tarii in județul Gorj, sub administrarea directa a Regionalei de Drumuri si Poduri Craiova. Sectorul de drum se desprinde din DN 67 la km 114+140 (DN 67) si se sfârșește la km 33 + 500 (DN 67C) ieșirea din stațiunea montana Rânca;

SECTOR II: km 33+500-km 67+400(km 33+500-km 69+675proiectat), la limita județului Alba se desfășoară pe direcția S-N, fiind situat in partea de centru-vest a tarii in județul Gorj si Vâlcea, sub administrarea directa a Regionale de Drumuri si Poduri Craiova. Sectorul II de drum începe cu ieșirea din stațiunea montana Rânca la km 33+500 si se sfârșește la km 67 +400 limita județului Alba.

SECTOR III : km 67+400-km 106+970(km 69+675-km107+385proiectat), se desfășoară pe direcția S-N, fiind situat in partea de centru - vest a tarii in județul Alba, sub administrarea directa a Regionalei de Drumuri si Poduri Cluj. Sectorul de drum începe la km 67+400 limita intre județele Vâlcea si Alba si se sfârșește la km 107 +386 (106 +970 existent), după lacul de acumulare Tau;

SECTOR IV: km 106+970-km 148+414(km 107+385-km 147+960proiectat), se desfășoară pe direcția S-N, fiind situat in partea de centru-vest a tarii in județul Alba, sub administrarea directa a Regionalei de Drumuri si Poduri Cluj. Sectorul de drum începe la km 107+385 (106+970 existent), după barajul Tau si se sfârșește la km 145 +800 (km145+500 existent), la intrarea in orașul Sebeș.

Pe baza documentației tehnice întocmite pentru obținerea autorizații lor de construire au fost emise:

Autorizația de construire nr. 62/12/09.2008 de către Consiliul Județean Gorj;
Autorizația de construire nr. 74/22.09.2008 de către Consiliul Județean Vâlcea;
Autorizația de construire nr.59/06.10.2008 de către Consiliul județean Alba.

Pe parcurs din cauza timpului nefavorabil au existat mai multe ordine de sistare și reluare a lucrărilor.

La data de 05.10.2012 CNAIR SA (C.N.A.D.N.R. S.A.I a emis ordinul de suspendare a lucrărilor întrucât S.C. ROMSTRAD S.R.L. nu a reînnoit autorizațiile de construire, obligație care era în sarcina paratei conform împuternicirii nr. 6174/02.03.2010.

Concluzia raportului de expertiza tehnica efectuat în cauza a fost următoarea:

Rezultatele investigațiilor tehnice și interpretarea datelor efectuate de CESTRIN se refera la structura rutiera a DN67C, rezultate cu care colectivul de experți tehnici (ca urmare a inspecțiilor efectuate pe teren în doua etape) pot afirma ca sunt asemănătoare, comparabile cu constatările noastre, și anume:

Starea tehnica a execuției DN67C este “BUNA” (fara lucrări de arta)

Degradările apărute se datorează faptului ca lucrările încetate în urma cu doi ani nu au fost conservate:

Estimarea lucrărilor executate pe total DN67C sunt în proporție de 50%

Acest procent este și rezultatul constatărilor din inspecția de constatare a lucrărilor de arta neexecutate, executate parțial, executate neconform (Poduri, podețe, ziduri de sprijin, rigole, șanțuri, parapete, etc) care după cum bine știm au o importanta majora în protejarea drumului, stabilizarea versanților, colectarea și evacuarea apelor.

Motivele pentru care CNADNR solicita rezilierea contractului sunt următoarele:

Contractul de execuție lucrări și prestări servicii de proiectare a fost încheiat pentru realizarea obiectivului “Modernizare DN 67 C BENGESTISEBES KM 0+000-KM J 48+414”,

Așa cum am prezentat mai sus situația contractului și a raportului de expertiza tehnica efectuat în cauza s-au constatat următoarele:

-Degradările apărute se datorează faptului ca lucrările încetate în urma cu doi ani nu au fost conservate

- Estimarea lucrărilor executate pe total DN67C sunt în proporție de 50%

- Acest procent este și rezultatul constatărilor din inspecția de constatare a lucrărilor de arta neexecutate, executate parțial, executate neconform (Poduri, podețe, ziduri de sprijin, rigole, șanțuri, parapete, etc) care după cum bine știm au o importanta majora în protejarea drumului, stabilizarea versanților, colectarea și evacuarea apelor.

În prezentul drumul este într-o stare avansata de degradare inclusiv a lucrărilor executate și neconservate de antreprenor, justificând solicitarea sa de a rezilia contractul pe calea instanței judecătorești având în vedere ca SC Romstrade SRL prin administrator judiciar a refuzat sa reziliem contractul amiabil.

Având în vedere, neîndeplinirea obligațiilor contractuale stabilite în sarcina Anteprenorului, mai sus menționate la data de 15.04.2014 compania formulează Notificare Prealabila de Reziliere cu nr. 92/21361/2014, prin care reclamanta a încercat sa stingă conflictele pe cale amiabila conform prevederilor contractuale.

Prin răspunsul formulat de către administratorul judiciar al lui Romstrade, fata de solicitarea recurentei de reziliere, comunicat și înregistrat la Companie sub nr. 92/26148/13.05.2014, i se aduce la cunoștința ca au hotărât în Adunarea Creditorilor sa nu dea curs solicitării noastre de reziliere, dar de cca 7 ani de zile de când societatea este în insolventa administratorul judiciar nu a propus nici un plan de reorganizare privind executarea acestui contract, comitetul creditorilor nu a luat nici o măsură concreta în vederea executării contractului sau îndeplinirii măsurilor din contract.

În opinia recurentei-reclamante, instanța de fond, în mod greșit, fara a analiza întreg materialul probator depus la dosarul prezentei cauze a considerat ca fata de dispozițiile art. 11.1 din contractul nr. 617/05.09.2008. subscrisa avea obligația de a obține prelungirea valabilității autorizațiilor și avizelor necesare executării lucrărilor, însă conform împuternicirii nr. 6174/02.03.2010, aceasta obligație era în sarcina exclusiva a Anteprenorului și nu în sarcina Companiei.

Astfel ordinul de suspendare a lucrărilor din data de 05.10.2012, motivate de faptul ca, parata nu a obținut prelungirea valabilității autorizațiilor si avizelor necesare executării lucrărilor care fac obiectul contractului nr. 617/05.09.2008 este temeinic si legal.

Portivit art. 4 din actul adițional nr. 1 la contractual nr. 617/05,09.2008. Romstrade avea obligația de a constitui garanția de buna execuție în cuantum de 10% din prețul fara TVA al lucrărilor, mai puțin contravaloarea costului creditului furnizor si a asistentei tehnice. Garantia de buna execuție se constituie conform prevederilor legale in vigoare. COUG nr. 34/2006 si HG nr. 925/20061. Dispozițiile art. 89 alin. 1 din HG nr. 925/2006 prevăd ca "Garanția de buna execuție a contractului se constituie de către contractant în scopul asigurării autorității contractante de îndeplinirea cantitativă, calitativă si în perioada convenită a contractului.

Chiar daca societatea de asigurări Astra prin adresa nr. 2899/14.02,2014 si-a manifestat acordul de-a prelungii polițele de asigurare privind garanția de buna execuție, la dosarul cauzei nu există dovezi din care sa rezulte ca acest acord s-a materializat in emiterea polițele de asigurare privind garanția de buna execuție.

Astfel in ipoteza in care contractantul nu își prelungește garanția de buna execuție in cuantumul si pe perioada de valabilitate prevăzută in contract, suntem in prezenta unei neîndepliniri culpabile a obligațiilor asumate prin contract.

În ceea ce privește conservarea lucrărilor executate în perioada de suspendare a lucrărilor, a menționat că, în conformitate cu prevederile art. 10.4.(1) din contractul nr. 617/2008.:

"Executantul este pe deplin responsabil pentru conformitatea, stabilitatea si siguranța tuturor operațiunilor executate pe șantier, precum si pentru procedeele de execuție utilizate, cu respectarea prevederilor si a reglementarilor Iezii privind calitatea in construcții"; acestea erau în sarcina paratei.

Contractul a cărei reziliere a solicitat-o reclamanta este încheiat in baza OUG 34/2006 fiind un contract de administrativ de achiziție publica.

Contractul fiind încheiat in baza OUG 34/2006, pentru a putea sa scoată sectoarele de drum neexecutate/nefinalizate/sau neconforme la o noua licitație, a formulat cererea de reziliere a contractului, precum si stabilirea stadiul fizic al lucrărilor executate pe acest contract pana la data rezilierii.

În conformitate cu prevederile art.969 din vechiul cod civil se menționează ca: " "Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante", iar in conformitate cu prevederile art.970 din vechiul cod civil se arata ca: "Convențiile trebuie executate cu buna-credință. Ele obliga nu numai la ceea ce este expres într-însele, dar la toate urmările, ce echitatea, obiceiul sau legea da obligației, după natura sa." Ori pana in prezent, Antreprenorul prin administratorul sau judiciar nu numai ca nu si-a îndeplinit prevederile contractuale si nu a luat nici o măsură de conservare sau de semnalizare a drumului dar prin menținerea acestui contract in vigoare se pune in pericol viata participanților la trafic ce utilizează acest drum .

În drept, recursul a fost întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin 1. pct. 8 Cod procedura civila, art. 969-970 vechiul cod civil art. 1073-1075 din vechiul cod civil, prevederile contractuale si OUG 34/3006 cu modificările si completările ulterioare, si prevederile Legii 554/2004 - privind contenciosul administrativ.

Intimata-pârâtă Romstrade S.R.L. în contradictoriu cu Compania Naționala de Administrare A Infrastructurii Rutiere S.A. (denumita în continuare CNAIR), a formulat întâmpinare, prin care a solicitat instanței de recurs să constate că recursul declarat de CNAIR este nul absolut, in conformitate cu dispozițiile art. 489 alin. (2) C. proc. civ. care prevăd ca sancțiunea nulității intervine în cazul în care motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art. 488 C. proc. civ..

A invocat excepția netimbrării recursului formulat de CNAIR, solicitând instanței admiterea excepției si anulara recursului ca netimbrat.

Pe fondul cauzei, a solicitat respingerea recursului formulat ca nefondat și în consecința menținerea sentinței nr. 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ si Fiscal, sub aspectul respingerii cererii CNAIR

de reziliere a Contractului de execuție și prestări servicii de proiectare Nr. 617/05.09.2008 (denumit în continuare „Contractul 617”), din culpa Romstrade S.R.L., ca fiind temeinică și legală.

Excepția netimbrării recursului formulat de CNAIR

OUG 80/2013, privind taxele judiciare de timbre, menționează autoritățile și instituțiile publice care beneficiază de scutiri legale de la plata taxelor judiciare de timbre, însă CNADNR nu este prevăzută printre destinatarii acestor facilități.

Scurte considerații cu privire la situația de fapt:

În fapt, intimata-pârâtă a arătat că la data de 10.12.2012, prin sentința nr. 880/10.12.2012 pronunțată în dosarul 92/122/2012, aflat pe rolul Tribunalului Giurgiu, instanța a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva debitoarei S.C. Romstrade S.R.L., cât și ridicarea dreptului de administrare a debitoarei. Prin încheierea de deschidere a procedurii insolvenței în calitate de administrator judiciar a fost desemnată Casa de Insolvență Transilvania Filiala București (denumită în continuare „CITR”).

În perioada 10.12.2012 - 21.10.2016, administratori judiciari au fost: Casa de Insolvență Transilvania Filiala București; ZRP Insolvency SPRL; consorțiul format din Smda Insolvency SPRL și RVA Insolvency Specialists SPRL; Best Insolvency SPRL; consorțiul format din Smda Insolvency SPRL și RVA Insolvency Specialists SPRL; SMDA Insolvency SPRL.

În dosarul nr. 4137/1/2015, soluționat de Înalta Curte de Casație de Justiție prin Încheierea nr. 97/26.01.2016, instanța a dispus strămutarea dosarului 92/122/2012 de la Tribunalului Giurgiu la Tribunalul Ilfov.

Intimata a mai învederat prin întâmpinare că recursul principal este nul, întrucât, CNAIR prin recursul declarat nu arată care sunt normele de drept material încălcate sau aplicate greșit de către instanța de fond, situație în care intervine sancțiunea nulității

Prin sentința 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, instanța a respins cererea formulată de CNAIR ca neîntemeiată.

Împotriva sentinței nr. 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, CNAIR a formulat recurs exprimându-și nemulțumirea față de modul în care au fost apreciate probele din dosar de către instanța de fond în baza cărora judecătorul reține ca: i) motivele invocate de CNAIR nu constituie cauze de reziliere a contractului din culpa executantului; ii) executantul nu și-a îndeplinit toate obligațiile asumate din cauza faptului că achizitorul nu și-a îndeplinit propriile obligații cu privire la obținerea autorizațiilor și avizelor necesare execuției lucrărilor, conform art. 11.1 din contract; iii) ordinul de suspendare a lucrărilor din data de 05.10.2012 motivat de faptul că executantul nu a reînnoit autorizațiile de construire este neîntemeiat.

CNAIR își întemeiază recursul pe dispozițiile art. 488, alin. 1, pct. 8 Cod procedura civilă: “Casarea unor hotărâri se poate cere (...)când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material”, însă nu menționează care sunt dispozițiile legale încălcate de instanța or de ce apreciază ca instanța de fond a făcut o aplicare greșită a normelor de drept material, motiv pentru care recursul formulat este lovit de nulitate.

Netemeinicia criticilor formulate de CNAIR:

Prin sentința 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 11.1 din contractul nr. 617/05.09.2008, achizitorul avea obligația de a obține toate autorizațiile și avizele necesare execuției lucrărilor și de a le depune la dispoziția executantului fără plată, motiv pentru care inclusiv prelungirea valabilității acestor autorizații cădea în sarcina achizitorului, astfel încât ordinul de suspendare a lucrărilor din data de 05.10.2012, emis de către reclamantă, motivat de faptul că pârâta nu a reînnoit autorizațiile de construire este neîntemeiat.

Executantul a solicitat achizitorului prelungirea valabilității autorizațiilor și chiar a tăcut demersuri pentru obținerea acestor autorizații în sensul că în luna decembrie 2012 a întocmit documentația și a depus-o la Ministerul Transporturilor pentru obținerea autorizației de construire, iar prin adresa nr. 119/30.01.2013, înregistrată la reclamantă sub nr. 92/6269/30.01.2013, a solicitat informații cu privire la stadiul procedurii de elaborare a acordului de mediu aferent obiectivului de

investiții, prin adresa nr. 190/18.02.2013, înregistrată la reclamantă sub nr. 92/9274/18.02.2013, a retransmis documentația cu completările solicitate, în timp ce reclamanta, prin adresa nr. 92/15430/07.03.2013, înregistrată la pârâtă sub nr. 953/07.03.2013 a comunicat menținerea ordinului de suspendare a lucrărilor și după data de 15.03.2013, considerată timp fruguros conform art. 6.3 din contract, pentru neobținerea autorizației de construire și a Acordului de Mediu.

Potrivit art. 15.1 din contract, reclamanta putea sista lucrările, dar chiar dacă contractul nu prevede un termen, tribunalul apreciază că sistarea lucrărilor nu poate fi luată pe timp nelimitat, iar pe raza județelor Alba și Vâlcea, sistarea lucrărilor a fost luată de Inspectoratul de Stat în Construcții pentru expirarea termenului de valabilitate al autorizațiilor de construire, această situație fiind comunicată reclamantei prin adresa nr. 2592/17.09.2012, emisă de pârâtă și înregistrată la reclamantă sub nr. 92/17.09.2012.

Tribunalul reține că prin adresa nr. 92/61350/24.09.2012, emisă de reclamantă și înregistrată la pârâtă sub nr. 5554/24.09.2012, reclamanta a confirmat că a luat act de oprirea lucrărilor pe raza județelor Alba și Vâlcea, astfel încât a știut și a acceptat sistarea lucrărilor pe timp nelimitat pentru lipsa autorizațiilor de construire și a Acordului de Mediu.

Cu privire la neconstituirea garanției de bună execuție prevăzută de art. 13.1 din contract, respectiv o garanție în cuantum de 10% din prețul fără TVA al lucrărilor, mai puțin contravaloarea costului creditului-furnizor și a asistenței tehnice, tribunalul reține că toate garanțiile de bună execuție au fost constituite, iar în anul 2012, în dosarul de insolvență nr. 92/122/2012 al Tribunalului Giurgiu, reclamanta s-a înscris în tabelul preliminar cu suma de 93.930.037,02 lei, reprezentând valoarea totală a polițelor privind asigurarea de garanție de

Referitor la afirmațiile CNAIR, în sensul ca Direcția Regională de Drumuri și Poduri Craiova a împuternicit societatea Romstrade pentru a o reprezenta în fața autorităților de mediu pentru obținerea avizelor și acordurilor prevăzute de lege

Referitor la afirmațiile CNAIR, în sensul ca justificarea solicitării de reziliere este întemeiată și din punct de vedere economico-social fiind singurul drum din zona ce traversează munții în sensul ca leagă regiunea Oltenia de Ardeal, iar locuitorii din stațiunea Montana Rânca sunt dependenți de finalizare lucrărilor de execuție ale acestui drum atât din punct de vedere economic cât și social motiv pentru care este necesară urgentarea finalizării reabilitării acestui drum de interes național.

În opinia intimă, pretensele motive de ordin economico-social menționate de CNAIR nu pot fi invocate ca și motiv de reziliere. Întrucât, așa cum rezulta și din recursul formulat, nici CNAIR nu a reușit să califice această situație ca și încălcare a vreunei obligații prevăzute de Contractul de execuție și prestări servicii de proiectare Nr. 617/05.09.2008. între CNADNR prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Craiova. în calitate de achizitor, și ROMSTRAD S.R.L.. în calitate de executant.

Reclamanta nu a făcut dovada că pârâta nu a asigurat semnalizarea rutieră pe timpul executării lucrărilor, conform art. 14 alin. 2 din contract sau că aceasta nu a păzit lucrările executate, conform art. 10.14 alin. 4 din contract, astfel încât, tribunalul reține toate susținerile reclamantei sunt nefondate.

Având în vedere și că rezilierea judiciară este o sancțiune care constă în desființarea contractului, cu efecte pentru viitor, a unui contract sinalagmatic cu executare succesivă, în cazul în care o parte nu își îndeplinește, în mod culpabil, obligațiile, prevederile art. 969 Cod civil de la 1864 aplicabil în cauză în raport de data încheierii contractului, potrivit căruia contractul este legea părților, prevederile art. 1082-1083 din Codul civil de la 1864 prin care se distinge între neexecutarea culpabilă și neexecutarea fortuită a obligațiilor contractuale, forța majoră (în sens larg incluzând și fapta creditorului sau fapta unui terț, dacă acestea au valoarea forței majore) înlăturând răspunderea contractuală, dar și că executantul nu și-a îndeplinit toate obligațiile asumate din cauza faptului că achizitorul nu și-a îndeplinit propriile obligații cu privire la obținerea autorizațiilor și avizelor necesare execuției lucrărilor, conform art. 11.1 din contract.

Așadar, în opinia intimă-pârâte ca instanța de fond nu a încălcat normele de drept material, respectiv art. 969 din Vechiul Cod civil aplicabil Contractului nr. 617/05.09.2008 (convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante'), fiind mai mult decât evident ca legea părților a

fost respectata prin sentința civila nr. 1534/07.03.2019, din moment ce, așa cum rezulta din motivarea sentinței recurate, instanța a ținut seama de dispozițiile legale incidente în cauza cât și de dispozițiile contractului și ale ordinului de suspendare a lucrărilor.

Referitor la afirmațiile CNAIR în sensul că justificarea solicitării de reziliere este întemeiată pe faptul că executantul nu și-a respectat obligația de prelungire a garanțiilor de bună execuție

A precizat că Ordinul de suspendare a lucrărilor din data de 05.10.2012 nu impune în sarcina intimatului prelungirea garanțiilor de bună execuție pe termen nedeterminat, cu atât mai mult cu cât sistarea lucrărilor a fost luată de achizitor pe termen nelimitat ca urmare a neîndeplinirii propriilor obligații privind obținerea Acordului de Mediu și aprobarea noilor indicatori tehnico-economici.

Referitor la afirmațiile CNAIR, în sensul că Direcția Regională de Drumuri și Poduri Craiova a împuternicit societatea Romstrade pentru a o reprezenta în fața autorităților de mediu pentru obținerea avizelor și acordurilor prevăzute de lege

Referitor la afirmațiile CNAIR în sensul că justificarea solicitării de reziliere este întemeiată și din punct de vedere economico-social fiind singurul drum din zona ce traversează munții în sensul că leagă regiunea Oltenia de Ardeal, iar locuitorii din stațiunea Montana Rânca sunt dependenți de finalizarea lucrărilor de execuție ale acestui drum atât din punct de vedere economic cât și social motiv pentru care este necesară urgentarea finalizării reabilitării acestui drum de interes național.

Prin sentința nr. 1171/17.02.2015 din dosarul nr. 44723/3/2014 soluționat de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, instanța a dispus admiterea cererii de ordonanță președințială formulată de CNAIR și a dispus obligarea praratei Romstrade S.R.L. la predarea provizorie către reclamanta a amplasamentului DN 67C Benegesti-Sebes, pentru efectuarea reparațiilor de strictă necesitate pentru conservarea lucrărilor și asigurarea siguranței, până la judecarea în fond a dosarului nr. 39515/3/2014 aflat pe rolul Tribunalului București, așa cum rezulta din sentința atașată.

Așadar, din data de 17.02.2015, CNAIR are posesia drumului și obligația de a efectua toate operațiunile de reparație de strictă necesitate pentru conservarea lucrărilor și asigurarea siguranței

Mai mult, susținerea CNAIR în sensul că părțile contractului administrativ nu se află pe poziție de egalitate juridică nu are nicio acoperire contractuală sau legală.

În situația în care s-ar admite că prevalează interesul public, CNAIR are obligația de a dispune închiderea financiară a contractului începând cu data notificării prealabile de reziliere.

Față de toate aspectele invocate, intimata-pârâtă a solicitat instanței să constate că recursul declarat de CNAIR este nul absolut, în conformitate cu dispozițiile art. 489 alin. (2) C. proc. civ. care prevăd că sancțiunea nulității intervine în cazul în care motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art. 488 C. proc. civ.

Pe fondul cauzei, a solicitat respingerea recursului formulat ca nefondat și în consecință menținerea sentinței nr. 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, sub aspectul respingerii cererii CNAIR de reziliere a Contractului de execuție și prestări servicii de proiectare Nr. 617/05.09.2008 din culpa Romstrade S.R.L., ca fiind temeinică și legală.

Intimata-pârâtă Romstrade S.R.L. în contradictoriu cu Compania Națională de Administrare A Infrastructurii Rutiere S.A. (denumită în continuare CNAIR), a formulat recurs incident împotriva:

- încheierii de ședință din 18.09.2015 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul 39515/3/2014, solicitând instanței de judecată admiterea acestuia și, pe cale de consecință, casarea încheierii recurate și, pe fond admiterea excepțiilor invocate de subscrisa și astfel anularea cererii de chemare în judecată în principal ca netimbrată și în subsidiar ca inadmisibilă;

- Sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, solicitând instanței de judecată admiterea acestuia și, pe cale de consecință, casarea în parte a sentinței recurate cu privire la constatarea greșită a stadiului fizic al lucrărilor de 67 % în loc de peste 90% și pe cale de consecință admiterea cererii reconvenționale.

Ab initio, recurenta a precizat faptul ca își menține toate susținerile din întâmpinarea si din cererea reconvențională depuse la dosar în fata primei instanțe, din toate notele de ședința formulate în cauza, toate acestea făcând parte integranta din prezenta întâmpinare.

Nelegalitatea încheierii de ședința din 18.09.2015 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II a Contencios Administrativ si Fiscal in dosarul 39515/3/2014:

Prin Încheierea de ședința din data de 18.09.2015 din dosarul nr. 39515/3/2014, instanța a luat act ca recurenta a renunțat la toate excepțiile invocate, însa cu privire la timbrarea cererii, instanța era obligata sa verifice din oficiu dispozițiile legale incidente și să se pronunțe cu privire la timbrarea cererii.

Referitor la renunțarea la excepțiile invocate:

Prin sentința nr. 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ si Fiscal, instanța menționează ca recurenta a renunțat la toate excepțiile invocate, însa cererea de renunțare la excepțiile invocate a fost promovată de către o persoana fără calitate de reprezentant al Romstrade S.R.L. prin raportare la efectele juridice ale următoarelor hotărâri:

i) Deciziei nr. 2/11.01.2016 pronunțată de către Curtea de Apel București, Secția a V-a Civila în dosarul 92/122/2012/a21.1;

ii) Încheierii nr. 97 din data de 29.10.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație si Justiție, Secția a II a Civila din dosarul nr. 4137/1/2015; si

iii) Încheierii nr. 163/22.03.2016, pronunțată de către Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 92/122/2012; așa cum rezultă din argumentele prezentate in continuare.

Numirea Best Insolvency SPRL in calitate de reprezentant al Romstrade S.R.L. a fost desființată cu efect retroactiv prin hotărâre definitiva de către Curtea de Apel București si Înalta Curte de Casație si Justiție, respectiv: i) prin decizia nr. 2 din data de 11.01.2016 pronunțată în dosarul nr. 92/122/2012/a21.1, prin care instanța a admis recursul SMDA Insolvency S.P.R.L. si RVA Insolvency Specialists S.P.R.L. declarat împotriva încheierii pronunțate de Tribunalul Giurgiu în data de 06.07.2015 in dosarul nr. 92/122/2012/a 21, in sensul respingerii ca neîntemeiata a cererii de sesizare din oficiu privind înlocuirea administratorului judiciar Consorțiul SMDA Insolvency S.P.R.L. si RVA Insolvency Specialists S.P.R.L. cu Best Insolvency S.P.R.L.; cat si prin ii) încheierea nr. 97/26.01.2016 din dosarul nr. 4137/1/2015 prin care înalta Curte de Casație si Justiție a dispus atât strămutarea dosarului privind insolventa Romstrade S.R.L. la Tribunalul Ilfov, cat si anularea tuturor actelor de procedura îndeplinite ulterior datei de 6 iulie 2015.

Lipsa calității de reprezentant include si lipsa puterii de reprezentare, întrucât, dacă legea nu conferă putere de reprezentare, automat nu poate exista pentru acea persoană nici calitatea de reprezentant.

În opinia recurenteii incidente, este esențial faptul că în prezenta cauza cererea de renunțare la excepțiile invocate a fost semnata de Best Insolvency in numele Romstrade S.R.L., astfel încat pentru a fi valabil formulata in mod necesar trebuia ca si mandatul Best Insolvency de la acel moment sa fi fost unul valabil.

Prin efectul Deciziei 2/2016 si a Deciziei ICCJ 97/2016, mandatul Best Insolvency a fost invalidat cu efect retroactiv, precum si toate actele procesuale efectuate de acesta, astfel încat cererea de renunțare la excepțiile invocate a fost formulata de un practician in insolventa care nu avea calitatea de reprezentant legal al Romstrade S.R.L., căreia, așa cum am arătat, îi fusese ridicat in totalitate dreptul de administrare înca de la data deschiderii procedurii insolventei (10.12.2012).

Mai mult, potrivit art. 176 pct. 2 din Codul de procedura civila “nulitatea nu este condiționată de existenta unei vătămări în cazul încălcării dispozițiilor legale referitoare la: 2.reprezentarea procesuala”.

Cererea de renunțare la excepții a fost formulata prin avocat Mihai Boldea, care, la data formulării / cererii era suspendat din funcție, astfel cum reiese din extrasul din Tabloul Avocaților înscriși în Baroul Galați, aspect ce rezulta din considerentele sentinței nr. 3446/11.06.2018 din dosarul 8440/94/2015* (paragraful 8 de la pg. 16). Mai mult, prin sentința nr. 3446/11.06.2018 Judecătoria Buftea reținând puterea de lucru judecat a celor stabilite de instanțe în dosarul 92/122/2012 (numirea Best Insolvency SPRL a fost desființată atât prin încheierea nr. 97 a ICCJ in

dosarul 4137/1/2015, cât și prin încheierea nr. 163/22.03.2016 pronunțată de Tribunalul Ilfov în dosarul 92/122/2012), constată ca desființarea cererii de executare silită conduce la desființarea tuturor actelor de executare în dosarul 696/2015.

Așadar, declarația de renunțare la excepțiile invocate este lovita de nulitate.

În aceste condiții, în cauză este incident motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 5 din Codul de procedură civilă.

Referitor la excepția netimbrării cererii de chemare în judecată:

OUG 80/2013, privind taxele judiciare de timbre, menționează autoritățile și instituțiile publice care beneficiază de scutiri legale de la plata taxelor judiciare de timbre, însă CNADNR nu este prevăzută printre destinatarii acestor facilități.

În 30 alin. (1) din OUG 80/2013 se prevede ca: “sunt scutite de taxa judiciară de timbru acțiunile și cererile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, Ministerul Public și Ministerul Finanțelor Publice, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, când au ca obiect venituri publice”.

În aceste condiții, în cauza este incident motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 8 din Codul de procedura civilă.

Excepția inadmisibilității privind constatarea stadiului fizic al lucrărilor executate de Romstrade S.R.L. în temeiul Contractului până la data rezilierii:

În opinia recurente, cererea CNADNR, deși nu este întemeiată în drept, poate fi calificată ca fiind o cerere întemeiată pe dispozițiile art. 35 din C. proc. civ., întrucât se solicită constatarea stadiului fizic al lucrărilor executate de Romstrade S.R.L. în temeiul Contractului până la data rezilierii, motiv pentru care a înțeles să invoce excepția inadmisibilității acestui capăt de cerere, pentru motivele invocate în continuare.

Cererile în constatare pot avea ca obiect numai constatarea existenței sau inexistenței unui drept, iar nu a unei stări de fapt. În acest sens, practica judiciară a stabilit ca sunt inadmisibile cererile având ca obiect constatarea unei stări de fapt.

Față de faptul ca cererea CNADNR vizează constatarea unei situații de fapt și nu a unui drept, instanța în mod temeinic și legal a dispus respingerea cererii ca neîntemeiată.

Referitor la excepția inadmisibilității promovării cererii de chemare în judecată din perspectiva neîndeplinirii procedurii prealabile conform art. 7 alin. 6 din Legea 554/2004:

Neîndeplinirea procedurii prealabile obligatorii conform Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, în vigoare la data semnării contractului cât și la data introducerii cererii de chemare în judecată, precum și contractual reglementată din perspectiva art. 26 din Contractul 617, conduce la respingerea cererii ca inadmisibilă.

Contractul 617 este un contract asimilat actelor administrative în sensul Legii 554/2004, caz în care reclamanta era ținută de parcurgerea procedurii speciale reglementată de legea specială.

De altfel, așa cum rezulta chiar și apărările reclamantei, CNAIR recunoaște aplicabilitatea în speța a dispozițiilor Legii 554/2004 și a necesității parcurgerii procedurii prealabile a concilierii pe care aceasta lege o reglementează cu caracter imperativ.

Așa fiind, înainte de a se adresa instanței de judecată, reclamanta trebuia să facă dovada parcurgerii procedurii plângerii prealabile instituite de Legea 554/2004 prin art. 7 alin. 1, potrivit căruia „înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia”.

Niciuna dintre adresele emise de CNADNR începând cu luna septembrie 2012 până la data de 15 aprilie 2014, data emiterii notificării prealabile de reziliere a Contractului Transalpina, nu poate fi considerată ca fiind un demers efectuat de CNADNR în vederea concilierii și nici nu poate înlocui procedura concilierii prealabile prevăzută de Legea 554/2004.

Referitor la excepția tardivității formulării cererii în termenul de 6 luni prevăzut de art. 11 din Legea 554/2004:

În situația în care instanța ar respinge excepția inadmisibilității cererii CNADNR, considerând ca a fost îndeplinită procedura prealabilă a concilierii, ca urmare a corespondentei părților începând cu anul 2012, recurenta a înțeles invoce excepția tardivității cererii CNADNR.

Art. 11 — termenul de introducere a acțiunii (1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

- a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;
- b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii;
- c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii;
- d) data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;
- e) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

Dat fiind faptul că, în cauza procedura concilierii trebuia îndeplinită încă din anul 2012 (de la data 05.10.2012, data la care s-a dispus suspendarea lucrărilor), consideră că, acțiunea CNADNR a fost introdusă cu depășirea termenului de 6 luni prevăzut de Legea 554/2004.

Cu alte cuvinte, termenul pentru introducerea acțiunii s-ar fi împlinit la data de 05.03.2013.

Așa fiind, reclamanta era ținută să investească instanța de judecată cel mai târziu în data de 05.03.2013 și nu în luna noiembrie 2014, la mai mult de doi ani de la împlinirea termenului legal.

Rezultă din cele de mai sus că, reclamanta nu a respectat dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Față de dispozițiile art. 11 din Legea 554/2004, recurenta a considerat că, cererea CNADNR este tardiv formulată.

Nelegalitatea Sentinței civile nr. 11534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 sub aspectul stabilirii greșite a stadiului fizic al lucrărilor la un procent de 67,15% în loc de peste 90% așa cum rezulta din actele dosarului, fapt ce a determinat respingerea greșită a cererii reconvenționale.

CNADNR a solicitat instanței să dispună rezilierea Contractului 617 și în consecință să stabilească stadiu lucrărilor executate, însă nici instanța și nici expertul desemnat în cauza nu au ținut cont de actele dosarului din care rezulta că lucrările au fost executate în proporție de peste 98%.

În vederea stabilirii stadiului fizic al lucrărilor Contractului 617, trebuiau avute în vedere atât lucrările predate către beneficiar cât și lucrările executate pentru care nu au fost întocmite procese-verbale de predare datorită sistării lucrărilor prin ordinal CNAIR din data de 05.10.2012.

Sistarea lucrărilor a dus la înghețarea oricăror operațiuni aferente contractului, fapt ce a prejudiciat în principal executantul, întrucât dacă s-ar fi putut realiza, așa cum s-a încercat în mai multe rânduri, predarea parțială a lucrărilor (ținând cont că lucrarea este împărțită în 4 sectoare și sectorul 1 cu o lungime de 33 km de la km 0+000 - km 33+000 drum care a fost permanent sub circulație și de asemenea și sectorul 4 km 106+970 - km 148+414) finalizate în proporție de 98%, s-ar fi putut factura și încasa suma de 26.654.293,34 lei (suma compusă din 5.947.664,36 Euro, reprezentând diferența cost financiar, cât și din suma de 187.186,94 lei +TVA, reprezentând diferența neachitată din valoarea situației de plată nr. 31).

În plus, deși se solicita instanței constatarea stadiului fizic al lucrărilor executate de Romstrade, se pare că, CNAIR deja a procedat la închiderea financiară a contractului și la recuperarea sumelor stabilite unilateral cu titlu de prejudiciu, întrucât în dosarul 92/122/2012/a11, prin sentința nr. 1557/24.03.2017, Tribunalul Ilfov a admis contestația CNADNR formulată împotriva tabelului preliminar și a dispus înscrierea la masa credulă a Romstrade S.R.L. cu sumele reprezentând prejudiciul solicitat inclusiv din Contractul de execuție și prestări servicii de proiectare nr. 617/05.09.2008, având ca obiect realizarea obiectivului Modernizare DN 67C.

Astfel, cu privire la constatarea stadiului fizic al lucrărilor, CNAIR nu justifică un interes legitim în promovarea acestui capăt de cerere, din moment ce recurenta, în mod unilateral, se pare

ca deja a procedat la întocmirea unor situații la momentul realizării contractului în baza cărora a procedat la parcurgerea procedurilor privind recuperarea prejudiciului stabilit.

Totodată, având în vedere că, sentința recurată nu cuprinde motivele pentru care cele constatate de expertiza tehnică sunt reținute de către instanță, iar datele și informațiile din actele prezentate de Romstrade S.R.L. sunt înlăturate fără ca aceste acte să fie analizate, apreciază că, reținerea unui anumit stadiu al lucrărilor apare ca nefiind motivată de către instanța de fond, după cum tot nemotivată este și respingerea cererii reconvenționale, pretențiile recurente fiind în strânsă legătură cu stadiul fizic al lucrărilor. În aceste condiții, sub acest aspect, este incident motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 6 din Codul de procedura civilă.

Față de cele prezentate, recurenta a solicitat casarea sentinței recurate cu privire la constatarea stadiului fizic al lucrărilor Contractului 617, urmând ca pe fond instanța de control judiciar, în raport de actele depuse la dosar de Romstrade S.R.L. să constate un stadiu fizic al lucrărilor de peste 90% cu consecința admiterii cererii reconvenționale.

În concluzie, pentru toate motivele mai sus dezvoltate, a solicitat admiterea recursului incident formulat de Romstrade împotriva: încheierii de ședința din 18.09.2015 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul 39515/3/2014, solicitând instanței de judecată admiterea acestuia și, pe cale de consecință, casarea încheierii recurate și, pe fond: admiterea excepțiilor invocate de recurenta pârâtă, și astfel respingerea cererii de chemare în judecată în principal ca netimbrată și în subsidiar ca inadmisibilă; Sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, solicitând instanței de judecată admiterea acestuia, casarea sentinței recurate cu privire la constatarea greșită a stadiului fizic al lucrărilor de 67 % în loc de peste 90% și pe cale de consecință admiterea cererii reconvenționale.

În drept, recurenta pârâtă a invocat în susținerea cererii de recurs, dispozițiile legale și contractuale menționate în prezentul recurs incident.

Recurenta-reclamantă Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România S.A. (C.N.A.D.N.R. - S.A.) a formulat întâmpinare la recursul incident formulat de către pârâta Romstrade SRL reprezentată prin administrator judiciar consorțiul format din Maestro SPRL Filiala București, prin care a solicitat instanței respingerea recursului incident având în vedere următoarele considerente:

Prin cererea de recurs intimată invocă atât nelegalitatea încheierii de ședința din data de 18.09.2015 pronunțată de către Tribunalul București în prezentul dosar, încheiere prin care instanța a luat act de renunțarea intimată-parate la toate excepțiile invocate prin întâmpinare formulată de către aceasta, cât și nelegalitatea Sentinței nr. 1534/07.03.2019, pronunțată de către Tribunalul București în dosarul nr. 39515/3/2014.

Pe cale de excepție, recurenta-reclamantă a invocat inadmisibilitatea recursului incident pentru următoarele argumente:

Recursul incident (ca, de altfel, și apelul incident) nu poate privi decât acea parte din hotărâre care a fost deja atacată prin recursul principal. Un argument în favoarea acestei interpretări este acela că recursul incident are un pronunțat caracter accesoriu, reieșit din faptul că nu se poate în niciun caz declara și înăuntrul termenului pentru recursul principal, deci nu va putea fi niciodată calificat drept recurs principal, astfel că soluția asupra sa va depinde întotdeauna de actul de dispoziție al recurentului principal sau de soluția dată asupra recursului principal (în temeiul art 472 alin. 2 Cod procedură civilă).

Din lecturarea recursului incident rezulta în mod îndubitabil faptul că intimată-parata invocă în principal aspecte de nelegalitate ale încheierii de ședința din data de 18.09.2015, aspecte care nu au fost invocate prin recursul principal.

În ipoteza în care instanța va respinge excepția inadmisibilității recursului incident, recurenta-reclamantă a solicitat respingerea acestuia având în vedere următoarele considerente:

În opinia sa, încheierea de ședința mai sus menționată prin care instanța a luat act de renunțarea intimată-parate la toate excepțiile invocate prin întâmpinare este temeinică și legală.

Renunțarea la excepțiile invocate prin întâmpinarea formulată de către intimata parata a fost făcută de către Best Insolvency SPRL, care la data renunțării deținea calitatea de administrator judiciar al Romstrade SRL.

Împrejurarea că, ulterior actului de renunțare Best Insolvency SPRL nu a mai deținut calitatea de reprezentant legal al intimatei-parate nu poate afecta validitatea actului de renunțare și implicit a încheierii de ședința din data de 18.09.2015.

Renunțarea intimatei-parate la toate excepțiile invocate prin întâmpinare a fost făcută de către Best Insolvency SPRL, în virtutea calității și a competențelor conferite de dispozițiile legii de 85/2006 ceea ce conferă actului de renunțare atributul de legalitate.

În situația în care se va aprecia că, renunțarea intimatei-parate la toate excepțiile invocate este lovită de nulitate și implicit Încheierea de ședința din data de 18.09.2015 va fi considerată nelegală, față de excepțiile invocate de către intimata prin recursul incident recurenta-reclamantă a precizat următoarele:

1. În ceea ce privește excepția de netimbrare a acțiunii urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și nefondată având în vedere următoarele argumente juridice:

În primul rând judecătorul s-a pronunțat cu privire la acest aspect în cadrul procedurilor prealabile prevăzute de prevederile art. 200 cod proc.civ., având în vedere că, a invocat acest aspect prin acțiune iar instanța nu i-a pus în vedere să timbreze.

În al doilea rând parata greșește în momentul în care afirmă că, CNAIR SA este o persoană juridică de drept privat, având în vedere că CNADNR SA este o instituție de interes public cu caracter autonom așa cum a arătat în motivele pentru am solicitat scutirea de la plata taxei de timbru.

În ce privește taxa de timbru, învederează faptul că, CNAIR SA este scutită de plata taxelor de timbru precum și a sumelor ce pot fi stabilite cu titlu de cauțiune.

2. În ceea ce privește excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată din perspectiva neîndeplinirii procedurii prealabile conform art.7 alin.6 din Legea 554/2004, recurenta-reclamantă a considerat că și acesta excepție este neîntemeiată și nefondată

3. În ceea ce privește excepția tardivității formulării cererii în termenul de 6 luni prevăzut de prevederile art. 11 din Legea 554/2004, recurenta-reclamantă a considerat că, această excepție este neîntemeiată și nefondată și urmează a fi respinsă.

4. În ceea ce privește excepția inadmisibilității acțiunii în constatarea unei stări de fapt cu privire la capătul de cerere privind constatarea stadiului fizic al lucrărilor executate de Romstrade SRL în temeiul Contractului până la data rezilierii, invocată de parata prin întâmpinare, consideră că, și această excepție este neîntemeiată și nefondată.

Pe fondul cauzei, recurenta-reclamantă a solicitat instanței să respingă apărările formulate, având în vedere următoarele argumente juridice:

În ceea ce privește natura juridică a contractului aflat în discuție arată că, în prezenta speță avem în vedere un contract de achiziție publică, iar natura sa juridică a fost stabilită de lege.

Față de motivele de nelegalitate ale Sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 invocate de către intimata-parat sub aspectul stabilirii greșite a stadiului fizic al lucrărilor la un procent de 67,15% în loc de peste 90%, fapt care în opinia Romstrade a determinat respingerea greșită a cererii reconvenționale, recurenta-reclamantă a menționat următoarele:

Aceste motive au fost prezentate de intimata în mod discreționar și nerealist fiind doar o formă de apărare a culpei contractuale ce i se impută.

Contractului de execuție lucrări și prestări servicii de proiectare a fost încheiat pentru realizarea obiectivului "Modernizare DN 67 C BENGESTI-SEBES KM 0 • 000-KM M8+414".

Așa cum recurenta-reclamantă a prezentat în cererea de chemare în judecată și prin recursul principal, situația contractului și a raportului de expertiză tehnică efectuat în cauza s-au constatat următoarele:

-Degradările apărute se datorează faptului că, lucrările încetate în urma cu doi ani nu au fost conservate.

- Estimarea lucrărilor executate pe total PN67C sunt în proporție de 50%

-Acest procent este și rezultatul constatărilor din inspecția de constatare a lucrărilor de arta neexecutate, executate parțial, executate neconform (Poduri, podețe, ziduri de sprijin, rigole, șanțuri, parapete, etc) care după cum bine știm au o importanta majoră în protejarea drumului, stabilizarea versanților, colectarea și evacuarea apelor.

În prezent, drumul este într-o stare avansata de degradare inclusiv a lucrărilor executate și neconservate de antreprenor, justificând solicitarea sa de a rezilia contractul pe calea instanței judecătorești având în vedere ca SC Romstrade SRL prin administrator judiciar a refuzat sa rezilieze contractul amiabil.

Principalele motive pentru care recurenta-reclamantă a solicitat rezilierea contractului sunt din vina exclusivă a antreprenorului respectiv:

- neconstituirea conform prevederilor contractuale, respectiv art.13.1 din contract a garanțiilor de buna execuție, în cuantumul și pe perioada de valabilitate prevăzută în contract;

- neîndeplinirea obligațiilor asumate de către SC ROMSTRAD SRL de obținere a avizelor și acordurilor prevăzute de lege, inclusiv a Acordului de Mediu, în conformitate cu prevederile caietului de sarcini care face parte integrantă din contract, ceea ce a dus la imposibilitatea derulării obiectului contractului;

- neîndeplinirea măsurilor dispuse de Inspectoratul de Stat în construcții - Direcția Regională în Construcții Sud-Vest Oltenia prin Procesul verbal de control nr.277/044/10.09.2012 referitoare la soluțiile de remediere a fisurilor apărute la parapetii din beton tip New Jersey;

- nerecuperarea în conformitate cu prevederile art.18.6 din contractul 617/05.09.2008 a sumei ce reprezintă plăți nejustificate stabilite de către Curtea de conturi a României în conformitate cu Procesul verbal de Constatare nr.92/75103/14.11.2012 (cu acesta suma s-a înscris la masa credală);

- neluarea măsurilor de conservare a lucrărilor efectuate pe perioada suspendării executării obiectului contractului în conformitate cu prevederile art.10.3 din contract, ceea ce implica asumarea de către Antreprenor a eventualelor degradări și a riscurilor generate de abandonarea șantierului;

- abandonarea șantierului și nepredarea prin procese verbale de recepție parțială a lucrărilor executate;

- neasigurarea semnalizării rutiere pe timpul de îndeplinire a contractului, conform prevederilor art. 14 alin. 2 din contract;

- nepăzirea lucrărilor executate în conformitate cu prevederile art. 10.14 alin.4 din contract;

- neexecutare lucrărilor contractuale, executarea neconformă a acestora astfel cum au fost stabilite în expertiza tehnica în construcții;

Având în vedere neîndeplinirea obligațiilor contractuale stabilite în sarcina antreprenorului mai sus menționate la data de 15.04.2014 compania formulează Notificare prealabila de reziliere cu nr. 92/21361/2014, prin care a încercat sa stingem conflictele pe cale amiabila conform prevederilor contractuale.

Prin răspunsul formulat de către administratorul judiciar al lui Romstrade, față de solicitarea de reziliere, comunicat și înregistrat la Companie sub nr. 92/26148/13.05.2014, i se aduce la cunoștință ca au hotărât în Adunarea Creditorilor sa nu dea curs solicitării societății recurente de reziliere, dar de cca 2 ani de zile de când societatea este în insolvență, administratorul judiciar nu a propus niciun plan de reorganizare privind executarea acestui contract, comitetul creditorilor nu a luat nicio măsură concreta în vederea executării contractului sau îndeplinirii măsurilor din contract.

Mai mult decât atât, justificarea solicitării de reziliere este întemeiată și din punct de vedere economico-social fiind singurul drum din zona ce traversează munții în sensul că, leagă regiunea Oltenia de Ardeal, iar locuitorii din stațiunea Montana Râncea sunt dependenți de finalizarea lucrărilor de execuție ale acestui drum atât din punct de vedere economic cât și social.

Compania a notificat în nenumărate rânduri atât Antreprenorul cât și administratorul judiciar pentru neîndeplinirea condițiilor contractuale și neexecutarea contractului astfel:

- notificarea înregistrată cu nr. 92/61350/24.sept.2012 privind suspendarea lucrărilor și obligativitatea luării măsurilor ce se impun pentru protejarea lucrărilor aflate în execuție și măsurile de siguranță circulație obligatorii pe drumurile publice. Totodată prin acesta notificare s-a solicitat urgentarea obținerii autorizațiilor de construire pentru lucrările ramase de executat;

- notificarea înregistrată cu nr. 92/65773/05.10.2012 când se revine la antreprenor cu aceleași cerințe de urgentare a obținerii autorizațiilor de construire și protejarea lucrărilor executate pe durata suspendării;

- notificarea de răspuns a CNAIR SA față de solicitarea antreprenorului înregistrată sub nr. 92/69952/19.11.2012;

- răspunsul CNAIR SA înregistrat sub nr. 92/67883/31.10.2012 față de depunerea documentației privind autorizarea lucrărilor incomplete de către Antreprenor;

- răspunsul CNAIR SA înregistrat sub nr. 92/9274/04.03.2013 față de depunerea documentației privind autorizarea lucrărilor incomplete de către Antreprenor;

- notificarea formulată de companie înregistrată sub nr. 92/12325/28.02.2014 privind comunicarea măsurilor de conservare luate de către antreprenor privind lucrările deja executate;

- adresa de răspuns formulată de administratorul judiciar înregistrată la companie sub nr. 92/12738/04.03.2014 privind solicitarea de a ne comunica măsurile de conservare luate de către antreprenor privind lucrările deja executate;

- notificarea formulată de companie privind măsurile de siguranță circulație, înregistrată sub nr. 92/41898/17. iulie 2014;

- notificarea de reziliere a contractului de execuție nr. 92/59640/15.10.2014:

Față de toate aceste notificări, antreprenorul fie direct fie prin administrator judiciar a refuzat să respecte clauze contractuale și a susținut mereu că, trebuie să execute contractul dând o interpretare proprie clauzelor contractuale, producând prin atitudinea pasivă față de obligațiile contractuale au creat un risc major pentru conducătorii auto care circula pe acest drum având în vedere că nu sunt montați parapeteți de protecție, nu au fost amenajate rigole pe marginea șoselei și lipsesc marcajele rutiere.

În concluzie justificarea companiei de a solicita rezilierea contractului este întemeiată pentru motivele mai sus menționate.

Parata interpretează contractul de execuție lucrări într-o formă proprie astfel că, în prezenta cauză interpretarea clauzelor contractuale în mod divergent a creat prezintă situație, ceea ce a dus la neexecutarea contractului de către pârâtă.

Față de cele menționate, recurenta-reclamantă a solicitat instanței să respingă recursul incident în principal ca inadmisibil și în subsidiar ca nefondat și neîntemeiat.

În drept, dispozițiile art. 205 alin. 2 Cod proc.civ. art. 969-970 vechiul Cod civil. art.1073-1075 din vechiul Cod civil, prevederile contractuale și OUG 34/3006 cu modificările și completările ulterioare, și prevederile Legii 554/2004 - privind contenciosul administrativ.

Examinând cu prioritate excepțiile invocate, Curtea a reținut următoarele:

Cu privire la excepția netimbrării recursului principal, invocată prin întâmpinare de către intimata pârâtă Romstrade SRL Curtea reține că, este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, având în vedere următoarele considerente:

Prin încheierea din data de 09.07.2019, pronunțată în dosarul de față, Curtea de Apel București a constatat că recurenta reclamantă nu datorează taxă judiciară de timbru în recurs, ținându-se cont că, recurenta reclamantă COMPANIA NATIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă COMPANIA NATIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA) este subordonată direct Guvernului României, iar pe de altă parte, față de obiectul litigiului, s-a reținut că, aceasta are ca obiect venituri publice.

Cu privire la excepția nulității recursului principal formulat de recurenta reclamantă COMPANIA NATIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă COMPANIA NATIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA), excepție invocată prin întâmpinare de către intimata pârâtă Romstrade SRL, în sensul că, motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art. 488 Cod pr. civ., Curtea constată că nu este întemeiată, astfel că o va respinge.

Curtea reține, din lectura criticilor invocate în cuprinsul cererii de recurs formulat de recurenta reclamantă COMPANIA NATIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă COMPANIA NATIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA), că doar, susținerile recurente referitoare la obligația Romstrade

de a constitui garanția de bună execuție în cuantum de 10 % din prețul fără TVA al lucrărilor, se subsumează motivului de casare prevăzut la art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod pr. civ., recurenta criticând în esență sentința recurată, din perspectiva greșitei interpretări de către prima instanță a dispozițiilor legale referitoare la constituirea garanției, respectiv, a prevederilor OUG nr. 34/2006 și cele ale art. 89 alin. 1 din HG nr. 925/2006, astfel că doar aceste critici vor fi analizate pe fondul recursului.

Cu privire la celelalte critici, invocate de recurentă în recursul principal, Curtea reține că, acestea nu reprezintă veritabile critici de nelegalitate împotriva sentinței recurate, în limita cazurilor de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 Cod pr. civ., avându-se în vedere următoarele:

Nelegalitatea hotărârii care se atacă trebuie să îmbrace obligatoriu una din formele prevăzute la pct.1-8 ale art. 488 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

Textul de lege se interpretează în sensul formulării de către recurentă a unei argumentări juridice a nelegalității invocate, prin indicarea dispozițiilor legale pretins încălcate ori greșit aplicate de către instanță și prin precizarea eventualelor greșeli săvârșite de instanță în legătură cu aceste dispoziții legale, în lipsa acestor mențiuni neputându-se exercita controlul judiciar.

Motivele de recurs sunt instituite, așadar, prin dispoziții procedurale speciale, de strictă interpretare, ce nu pot fi extinse prin analogie la situații ce nu au fost avute în vedere la legiferare, și trebuie să vizeze numai nelegalitatea hotărârii atacate, spre deosebire de Codul de procedură civilă anterior în care motivele vizau și netemeinicia acesteia.

În cauză, se constată că, restul criticilor recurente-reclamante nu se pot încadra în motivele de nelegalitate prevăzute de art.488 alin.(1) din Codul de procedură civilă, aceasta nedezvoltând critici propriu-zise față de hotărârea atacată, ci doar și-a exprimat nemulțumirea în raport cu soluția primei instanțe și a reluat motivele invocate în acțiunea introductivă de instanță și elementele de fapt ale cauzei, argumentele părții reprezentând astfel critici de netemeinicie și nu de nelegalitate, așa încât nu se poate realiza o verificare a temeiniciei și a elementelor de fapt ale cauzei.

Or, simpla expunere a unor succesiuni de fapte și afirmații, nestructurate din punct de vedere juridic, nu este suficientă pentru analiza acestora, în condițiile în care criticile formulate nu pot fi încadrate în motivele de casare prevăzute de lege, prevederile art.488 alin.(1) pct.8 din Codul de procedură civilă fiind indicate în mod formal drept temei pentru celelalte critici din recurs.

Prin urmare, aceste din urmă susțineri ale recurente-reclamante, menționate anterior, nu reprezintă critici împotriva sentinței recurate și ca atare nu pot fi apreciate drept motive de nelegalitate, pe care să se întemeieze calea de atac, în sensul exigențelor prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă, astfel că, acestea nu vor face obiectul analizei recursului de față.

Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că a motiva un recurs înseamnă, pe de o parte, arătarea motivului de recurs prin indicarea unuia dintre cele prevăzute limitativ de art. 488 C. proc. civ., iar pe de altă parte, dezvoltarea acestuia, în sensul *formulării unor critici privind judecata realizată de instanța care a pronunțat hotărârea recurată*, raportat la motivul de nelegalitate invocat. Nu orice nemulțumire a unei părți cu privire la soluția pronunțată poate constitui motiv de recurs, instanța fiind ținută să examineze numai acele critici privitoare la decizia atacată care pot fi încadrate în prevederile dispozițiilor menționate. „În cuprinsul cererii de recurs dedusă judecării nu pot fi identificate veritabile critici la adresa deciziei pronunțate în apel și nici nu se demonstrează în ce constă nelegalitatea deciziei atacate, prin raportare la soluția pronunțată în apel și la argumentele arătate de instanță în fundamentarea acesteia.” (Decizia nr. 554 din data de 23 martie 2017 pronunțată în recurs de Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Raportând considerentele anterior expuse și principiile jurisprudențiale rezultate din practica instanței supreme în materia analizării modalității legale de motivare a recursului, Curtea constată că cererea de recurs formulată de pârâtă nu prezintă și dezvoltă critici de nelegalitate, în limita cazurilor de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 C.proc.civ., împotriva sentinței recurate.

În speță, recurentul a invocat prevederile art. 488 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă, arătând că sentința recurată a fost pronunțată cu încălcarea dispozițiilor legale și aplicarea greșită a normelor de drept material, instanța de fond reținând „în mod greșit și fără a analiza atât actele normative incidente în speță precum și materialul probator administrat în cauză”, faptul că (...), fiind citate considerentele sentinței recurate: „rezilierea judiciară este o sancțiune care constă în desființarea contractului, cu efecte pentru viitor, a unui contract sinalagmatic cu executare

succesivă, în cazul în care o parte nu își îndeplinește, în mod culpabil, obligațiile, prevederile art. 969 Cod civil de la 1864 aplicabil în cauză în raport de data încheierii contractului, potrivit căruia contractul este legea părților, prevederile art. 1082-1083 din Codul civil de la 1864 prin care se distinge între neexecutarea culpabilă și neexecutarea fortuită a obligațiilor contractuale, forța majoră (în sens larg incluzând și fapta creditorului sau fapta unui terț, dacă acestea au valoarea forței majore) înlăturând răspunderea contractuală, dar și că executantul nu și-a îndeplinit toate obligațiile asumate din cauza faptului că achizitorul nu și-a îndeplinit propriile obligații cu privire la obținerea autorizațiilor și avizelor necesare execuției lucrărilor (...)

În continuare, prin cererea de recurs sunt redată întocmai aspectele prezentate în acțiune. Astfel, de la fila 2 a recursului, ulterior citării considerentelor sus menționate din sentința recurată, sunt reluate motivele invocate în susținerea acțiunii, până la fila 8 a recursului, singurele elemente de diferență fiind precizarea că obligația reînnoirii autorizației de construire era în sarcina pârâtei, conform împuternicirii nr. 6174/02.203.2010 (fila 5 recurs), respectiv numărul de ani de când societatea este în insolvență (7 în loc de 2, astfel cum s-a menționat în acțiune), fila 7 recurs.

Fiind reluate susținerile formulate prin acțiune, trimiterele la concluziile raportului de expertiză vizează raportul de expertiză extrajudiciară, și nu cel efectuat în cauză.

Reluarea motivelor invocate prin acțiune, *fără nicio referire la considerentele care au fundamentat soluția dispusă prin sentința recurată*, în urma analizei acestor motive, a apărărilor formulate în cauză, a probelor administrate în fond, *raportat la motivul de casare invocat*, nu poate echivala cu motivarea recursului.

În ce privește criticile la adresa sentinței recurate, identificate în cererea de recurs- fila 8 a cererii de recurs, se rețin următoarele:

Recurenta a arătat că instanța de fond în mod greșit, fără a analiza întreg materialul probator administrat în cauză, a considerat că față de dispozițiile art. 11.1 din contract, recurenta avea obligația de a obține prelungirea valabilității autorizațiilor și avizelor necesare executării contractului, *însă conform împuternicirii nr. 6174/02.203.2010, această obligație era în sarcina exclusivă a Antreprenorului și nu în sarcina Companiei*.

Instanța de fond a reținut: „Potrivit art. 11.1 din contractul nr. 617/05.09.2008, la începutul lucrărilor, achizitorul avea obligația de a obține toate autorizațiile și avizele necesare execuției lucrărilor și de a le depune la dispoziția executantului fără plată.

Pe cale de consecință, inclusiv prelungirea valabilității acestor autorizații cădea în sarcina achizitorului, astfel încât ordinul de suspendare a lucrărilor din data de 05.10.2012, emis de către reclamantă, motivat de faptul că pârâta nu a reînnoit autorizațiile de construire este neîntemeiat.

Mai mult, executantul a solicitat achizitorului prelungirea valabilității autorizațiilor și chiar a făcut demersuri pentru obținerea acestor autorizații în sensul că în luna decembrie 2012 a întocmit documentația și a depus-o la Ministerul Transporturilor pentru obținerea autorizației de construire, iar prin adresa nr. 119/30.01.2013, înregistrată la reclamantă sub nr. 92/6269/30.01.2013, a solicitat informații cu privire la stadiul procedurii de elaborare a acordului de mediu aferent obiectivului de investiții, prin adresa nr. 190/18.02.2013, înregistrată la reclamantă sub nr. 92/9274/18.02.2013, a retransmis documentația cu completările solicitate, în timp ce reclamanta, prin adresa nr. 92/15430/07.03.2013, înregistrată la pârâta sub nr. 953/07.03.2013, a comunicat menținerea ordinului de suspendare a lucrărilor și după data de 15.03.2013, considerată timp frigos conform art. 6.3 din contract, pentru neobținerea autorizației de construire și a Acordului de Mediu.”

„În ceea ce privește faptul că pârâta nu a obținut avizele și acordurile prevăzute de lege, inclusiv a Acordului de Mediu, conform caietului de sarcini, ceea ce a dus la imposibilitatea derulării obiectului contractului, tribunalul reține că, *potrivit contractului, pârâta nu avea o astfel de obligație, întrucât, astfel cum s-a reținut mai sus, potrivit art. 11.1 din contractul nr. 617/05.09.2008, achizitorul avea obligația de a obține toate autorizațiile și avizele necesare execuției lucrărilor la începutul lucrărilor și de a le depune la dispoziția executantului fără plată*.”

Pe cale de consecință și această susținere este nefondată.”

Curtea constată că, susținerile invocate prin recurs subliniate mai sus *„conform împuternicirii nr. 6174/02.203.2010, această obligație era în sarcina exclusivă a Antreprenorului și nu în sarcina Companiei”* vizează reanalizarea probatoriului administrat în dovedirea situației de

fapt, reevaluarea acesteia, nefiind indicată prin cererea de recurs vreoaică normă de drept material a cărei încălcare/aplicare greșită ar fi fost realizată de instanța de fond.

Astfel cum rezultă din interpretarea teleologică a dispozițiilor art. 483 alin. (3) C.p.civ., care reglementează obiectul și scopul recursului în accepțiunea noului cod, recursul este o cale de atac care se poate exercita exclusiv pentru motive de nelegalitate, nu și de netemeinicie.

Faptul că recursul se poate exercita numai cu privire la nelegalitate rezultă și din prevederile art. 486 alin. (1) lit. d) și alin. (3) C. proc. civ., care dispun că cererea de recurs va cuprinde, sub sancțiunea nulității, printre celelalte mențiuni, motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor.

De asemenea, această concluzie rezultă din structura art. 488 din codul menționat, care prevede expres și limitativ motivele de casare, niciunul dintre acestea nefiind conceput astfel încât să permită instanței de recurs reevaluarea situației de fapt, rolul controlului exercitat de instanța de recurs fiind limitat la verificarea conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile.

Având în vedere că motivele de ordine publică pot fi invocate de instanță din oficiu, conform art. 489 alin. 3 C.p.civ., Curtea a analizat îndeplinirea cerinței de analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și elementelor de probă, element esențial al hotărârii judecătorești, condiție a procesului echitabil, garantat de art. 21 alin. (3) din Constituția României și art. 6 alin. (1) din C.E.D.O., prin raportare la situația de fapt invocată în recurs.

Raportat la motivele invocate prin acțiune referitor la acest aspect:

-,neîndeplinirea obligațiilor asumate de către reclamantă de obținere a avizelor și acordurilor prevăzute de lege, inclusiv a Acordului de Mediu, în conformitate cu prevederile caietului de sarcini care face parte integrantă din contract, ceea ce a dus la imposibilitatea derulării obiectului contractului”, cu invocarea demersurilor realizate pentru notificarea reclamantei în vederea urgentării obținerii autorizațiilor de construire pentru lucrările rămase de executat,

-Având în vedere apărările formulate prin întâmpinare, anume că, „Pârâta a arătat că executantul nu și-a îndeplinit toate obligațiile asumate din cauza faptului că achizitorul nu și-a îndeplinit propriile obligații cu privire la obținerea autorizațiilor și avizelor necesare execuției lucrărilor, conform art. 11.1 din contract. Lucrările au fost executate pe raza a 3 județe, respectiv Gorj, Vâlcea și Alba, fiind obținute autorizațiile nr. 59/06.10.2008 pentru județul Alba, nr. 62/12.09.2008 pentru județul Gorj și nr. 74/22.09.2008 pentru județul Vâlcea, valabile pentru o perioadă de 12 luni. La data expirării, a solicitat achizitorului prelungirea valabilității, dar reclamanta nu a îndeplinit această obligație. Pârâta a făcut demersuri pentru obținerea acestor autorizații, respectiv în luna decembrie 2012 a întocmit documentația și a depus-o la Ministerul Transporturilor pentru obținerea autorizației de construire și a completat-o la data 07.11.2012, prin adresa nr. 119/30.01.2013, înregistrată la reclamantă sub nr. 92/6269/30.01.2013 a solicitat informații cu privire la stadiul procedurii de elaborare a acordului de mediu aferent obiectivului de investiții, prin adresa nr. 190/18.02.2013, înregistrată la reclamantă sub nr. 92/9274/18.02.2013, a retransmis documentația cu completările solicitate”.

-Și raportat la răspunsul la întâmpinare- vol. VII, unde au fost reluate, în cadrul mențiunilor privind principalele motive de reziliere, susținerile din acțiune -,neîndeplinirea obligațiilor asumate de către reclamantă de obținere a avizelor și acordurilor prevăzute de lege, inclusiv a Acordului de Mediu, în conformitate cu prevederile caietului de sarcini care face parte integrantă din contract, ceea ce a dus la imposibilitatea derulării obiectului contractului”, cu invocarea demersurilor realizate pentru notificarea reclamantei în vederea urgentării obținerii autorizațiilor de construire pentru lucrările rămase de executat”.

Curtea constată că, față de considerentele care au fundamentat soluția recurată, enunțate mai sus, nu sunt incidente în cauză motive de casare de ordine publică.

Cu privire la excepția inadmisibilității recursului incident formulat de către recurenta pârâtă, SC ROMSTRAD SRL, excepție ce a fost invocată prin întâmpinare de către recurenta reclamantă COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă COMPANIA NAȚIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NAȚIONALE DIN ROMÂNIA), se rețin următoarele:

În esență, recurenta pârâtă a invocat în susținerea excepției că, „din lecturarea recursului incident rezulta în mod indubitabil faptul că, intimata-parata invocă în principal aspecte de nelegalitate ale încheierii de ședința din data de 18.09.2015, aspecte care nu au fost invocate de către recurenta reclamantă prin recursul principal”.

Curtea reține că, excepția este neîntemeiată, urmând a o respinge, având în vedere următoarele considerente:

În speță au incidență dispozițiile art. 491 Cod pr. civ., care prevăd că

„(1) Recursul incident și recursul provocat se pot exercita, în cazurile prevăzute la art. 472 și 473, care se aplică în mod corespunzător. Dispozițiile art. 488 rămân aplicabile.

(2) Prevederile art. 474 se aplică în mod corespunzător”.

De remarcat este că, articolul 491 Cod pr. civ., face trimitere la dispozițiile referitoare la apelul incident, care prevăd următoarele:

„ART. 472

Apelul incident

(1) Intimatul este în drept, după împlinirea termenului de apel, să formuleze apel în scris, în cadrul procesului în care se judecă apelul făcut de partea potrivnică, printr-o cerere proprie care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe.

(2) Dacă apelantul principal își retrage apelul sau dacă acesta este respins ca tardiv, ca inadmisibil ori pentru alte motive care nu implică cercetarea fondului, apelul incident prevăzut la alin. (1) rămâne fără efect”.

Din interpretarea sistematică a celor două texte de lege invocate anterior, Curtea reține că, intimatul din cadrul unui apel principal poate promova apelul incident față de acesta, prin care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe, dacă are propriile sale critici, pe care le-ar putea formula împotriva sentinței atacate.

Prin analogie, aceeași ipoteză este posibilă și în cazul recursului incident, pârâtul putând să invoce o excepție în etapa procesuală anterioară, care să fie respinsă de instanța respectivă, aceasta însă având câștig de cauză pe fondul pricinii. Astfel, reiese că, pârâtul are deschisă calea recursului incident pentru a critica soluția dată de instanță asupra excepției invocate de către acesta.

Curtea reține, contrar apărărilor COMPANIA NATIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă COMPANIA NATIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA) că, recurenta Romstrade a dobândit un interes legitim pentru a formula recurs incident împotriva Încheierii de ședința din data de 18.09.2015, doar la momentul la care recurenta reclamantă CNAIR a formulat recurs împotriva sentinței civile nr. 1534/07.03.2019, dosar nr. 39515/3/2014, prin care instanța de fond a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă.

Interesul recurenteii pârâte Romstrade în cauză este legitim, întrucât nu contravine normelor imperative ale legii.

Prin interes determinat se înțelege folosul practic urmărit de cel ce a exercitat calea de atac, iar în prezenta cauză, folosul practic urmărit, constă în respingerea recursului formulat de recurenta reclamantă CNADNR, și pe cale de consecință, respingerea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantă.

Așa fiind, în raport de considerentele învederate anterior, Curtea reține că, excepția inadmisibilității recursului incident invocată de CNADNR este neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

Examinând sentința recurată, prin prisma criticilor formulate, în raport de actele și lucrările dosarului, de susținerile părților și de dispozițiile legale aplicabile, Curtea constată următoarele:

Cu privire la recursul principal declarat de recurenta reclamantă, COMPANIA NATIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă COMPANIA NATIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA), Curtea reține că este nefondat, astfel că îl va respinge, avându-se în vedere următoarele considerente:

Raportat la cele reținute anterior, cu privire la soluționarea excepției nulității recursului principal, Curtea urmează a analiza pe fond, doar criticile recurenteii întemeiate pe motivul de casare

prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod pr. cv, respectiv, critica referitoare la garanția de bună execuție.

Recurenta a invocat încălcarea sau aplicarea greșită de către instanța de fond, a normelor de drept material, respectiv a prevederilor art. 4 din actul adițional nr. 1 la contractul nr. 617/05.09.2008, prin raportare la prevederile art. 89 alin. 1 din HG nr. 925/2006.

În esență, recurenta reclamantă a susținut în ceea ce o privește pe recurenta/intimată-pârâtă ROMSTRADE că, „în ipoteza în care contractantul nu își prelungește garanția de bună execuție în cuantumul și pe perioada de valabilitate prevăzută în contract, suntem în prezența unei neîndepliniri culpabile a obligațiilor asumate prin contract”.

Curtea reține că, susținerile recurente reclamante întemeiate pe dispozițiile art. 488 al. 1 pct. 8 Cod pr. civ. - când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, nu sunt întemeiate, pentru următoarele motive:

Curtea constată că, Ordinul de suspendare a lucrărilor din data de 05.10.2012 nu impune în sarcina intimătei pârâte SC ROMSTRADE SRL prelungirea garanțiilor de bună execuție pe termen nedeterminat, cu atât mai mult cu cât, decizia sistării lucrărilor a fost luată de achizitor pe termen nelimitat.

Astfel, criticile recurente CNAIR referitoare la faptul că, justificarea solicitării de reziliere a contractului, este întemeiată, cu motivarea că, executantul nu și-a respectat obligația de prelungire a garanțiilor de bună execuție, sunt neîntemeiate.

Mai mult, în acord cu judecătorul fondului, Curtea reține că, în dosarul de insolvență nr. 92/122/2012 al Tribunalului Giurgiu, recurenta reclamantă CNAIR s-a înscris în tabelul preliminar cu suma de 93.930.037,02 lei, reprezentând valoarea totală a polițelor privind asigurarea de garanție de bună execuție emise de Astra Asigurări în numele Romstrade S.R.L. pentru lucrările la contractul Transalpina, astfel încât susținerea reclamantei privind neconstituirea garanției de bună execuție prevăzută de art. 13.1 din contract este nefondată, în condițiile în care din adresa Astra nr. 2899/14.02.2014 rezultă că și societatea de asigurări a fost de acord cu prelungirea polițelor privind asigurarea garanției de bună execuție.

Ulterior, prin sentința civilă nr. 7039/06.12.2013, pronunțată în dosarul nr. 11570/3/2013 al Tribunalului București – Secția a VI-a „a fost admisă cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA, în contradictoriu cu pârâta Societatea Asigurare – Reasigurare Astra SA. A fost obligată pârâta să plătească reclamantei suma de 93 930 037,02 lei, cu titlu de garanție. A fost obligată pârâta să plătească reclamantei suma de 955 749,36 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată”.

Curtea reține că, prin sentința civilă nr. 9661/3.12.2015 a Tribunalului București, definitivă prin decizia civilă nr. 788/28.04.2016 a Curții de Apel București, s-a dispus deschiderea procedurii falimentului Societatea Asigurare – Reasigurare Astra S.A.

Totodată, Curtea constată că, în cadrul dosarului nr. 11570/3/2013* al Curții de Apel București, Secția a VI-a, „în temeiul art. 75 alin. 1 teza finală din Legea nr. 85/2014, a încetat judecarea apelului după casare în cauza privind pe apelanta SOCIETATEA DE ASIGURARE REASIGURARE ASTRA S.A. BUCUREȘTI, prin LICHIDATOR JUDICIAR KPMG RESTRUCTURING S.P.R.L., împotriva sentinței civile nr. 7039 din 6.12.2013, pronunțată de Tribunalul București - Secția a VI-a civilă în dosarul nr. 11570/3/2013, în contradictoriu cu intimata COMPANIA NAȚIONALĂ DE AUTOSTRĂZI ȘI DRUMURI NAȚIONALE DIN ROMÂNIA S.A. .

Concluzionând, în raport de cele arătate în precedent, întrucât recurenta reclamantă COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă COMPANIA NAȚIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NAȚIONALE DIN ROMÂNIA), s-a înscris în tabelul preliminar cu suma de 93.930.037,02 lei, reprezentând valoarea totală a polițelor privind asigurarea de garanție de bună execuție emise de Astra Asigurări în numele Romstrade S.R.L. pentru lucrările la contractul Transalpina, Curtea constată că, instanța de fond a făcut o corectă interpretare și aplicare a textelor de lege referitoare la obligația Romstrade S.R.L. de constituirea a garanției, respectiv art. 89 alin. 1 din HG nr. 925/2006, prin raportare la prevederile art. 13.1 din contract și art. 4 din actual adițional nr. 1 la contractul nr. 617/05.09.2008, fiind

respectată prin sentința recurată legea părților, câtă vreme, așa cum rezultă din motivarea sentinței recurate, instanța a ținut seama de dispozițiile legale incidente, cât și de dispozițiile contractului și cele ale ordinului de suspendare a lucrărilor.

Așa fiind, recursul formulat recurenta reclamantă COMPANIA NATIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA (fostă COMPANIA NATIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA), este neîntemeiat, urmând ca în conformitate cu prevederile art. 498 Cod pr. civ., să fie respins.

Cu privire la recursul incident declarat de recurenta pârâtă Romstrade, Curtea reține că este nefondat, astfel că îl va respinge, avându-se în vedere următoarele considerente:

Recurenta pârâtă și-a întemeiat cererea de recurs pe motivele de casare prevăzute de art. 488 al. 1 pct. 5 Cod pr. civ. - când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității; art. 488 al. 1 pct. 6 Cod pr. civ.- când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei; art. 488 al. 1 pct. 8 Cod pr. civ.- când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, calea de atac fiind formulată atât împotriva sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 al Tribunalului București, cât și împotriva încheierii de ședință din data de 18.09.2015, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 39515/3/2014.

Referitor la recursul formulat împotriva încheierii de ședință din data de 18.09.2015, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 39515/3/2014, Curtea reține că, într-o primă ipoteză, recurenta pârâtă a vizat nelegalitatea acesteia din perspectiva art. 488 alin. 1 pct. 5. Cod pr. Civ., recurenta susținând în esență că, nelegalitatea încheierii de ședință din 18.09.2015 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul 39515/3/2014, intervine nu ca urmare a înlocuirii pentru motive temeinice a practicianului în insolvență desemnat în calitate de administrator judiciar al debitoarei aflată sub incidența dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ci ca urmare a efectelor hotărârii judecătorești pronunțată de ICCJ în dosarul nr. 4137/1/2015, motiv pentru care în cauză devine incident motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 5 Cod pr. civ., întrucât declarația de renunțare la excepțiile invocate este lovită de nulitate.

Cu privire la aceeași Încheiere de ședință recurată, într-o a doua ipoteză, recurenta pârâtă a vizat nelegalitatea acesteia din perspectiva art. 488 alin. 1 pct. 8. Cod pr. Civ., recurenta făcând referire la dispozițiile legale aplicabile soluționării excepțiilor invocate în fața instanței de fond.

Recurenta a susținut în esență că, prin Încheierea de ședință din data de 18.09.2015 din dosarul nr. 39515/3/2014, instanța a luat act ca aceasta a renunțat la toate excepțiile invocate, însa cu privire la timbrarea cererii, instanța era obligată să verifice din oficiu dispozițiile legale incidente și să se pronunțe cu privire la timbrarea cererii.

Criticile recurente sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse, avându-se în vedere următoarele considerente:

Încheierea de ședință din data de 18.09.2015, prin care instanța a luat act de renunțarea intimat-pârâte la toate excepțiile invocate prin întâmpinare este temeinică și legală.

Renunțarea la excepțiile invocate prin întâmpinarea formulată de către intimata pârâta a fost făcută de către Best Insolvency SPRL, care la data renunțării deținea calitatea de administrator judiciar al Romstrade SRL.

Împrejurarea că, ulterior actului de renunțare Best Insolvency SPRL nu a mai deținut calitatea de reprezentant legal al intimat-pârâte nu poate afecta validitatea actului de renunțare și implicit a încheierii de ședință din data de 18.09.2015.

Renunțarea intimat-pârâte la toate excepțiile invocate prin întâmpinare a fost făcută de către Best Insolvency SPRL, în virtutea calității și a competențelor conferite de dispozițiile legii de 85/2006 ceea ce conferă actului de renunțare atributul de legalitate.

Nu poate fi primită susținerea recurente pârâte, în sensul că, întrucât prin încheierea nr. 97 din 26 ianuarie 2016, pronunțată în dosarul nr. 4137/1/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție „a dispus admiterea cererii formulate de petenta BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ SA, a fost strămutată judecarea procesului ce formează obiectul dosarului nr. 92/122/2012 al Tribunalului

Giurgiu, de la această instanță la Tribunalul Ilfov, și păstrate actele de procedură îndeplinite de Tribunalul Giurgiu anterior datei de 6 iulie 2015”, și astfel, devine nulă declarația de renunțare la excepțiile invocate de pârâtă în fața instanței de fond, având în vedere următoarele:

În primul rând, ulterior, încheierii de ședință recurată, din data de 18.09.2015, filele 921-922, vol. VII dosarul nr. 39515/3/2014 al Tribunalului București, respectiv la data de 06.06.2016, SMDA Insolvency SPRL, prin reprezentant legal, Anca Sîrbu, în calitate de administrator judiciar al recurente SC Romstrade SRL (în insolvență), a solicitat să se ia act că își însușește actele efectuate până la acest moment, respectiv întâmpinarea/reconvenționala și obiectivele cu privire la expertizele dispuse în dosarul nr. 39515/3/2014, aflat pe rolul Tribunalului București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, fila 994, vol. VII, dosar nr. 39515/3/2014 al Tribunalului București, aspecte consemnate în încheierea de ședință de la data de 06.06.2016, fila 996, vol. VII dosar.

Așa fiind, reiese per a contrario, față de solicitarea de a “se lua act că își însușește actele efectuate până la acest moment”, că, administratorul judiciar a achiesat și și-a însușit toate actele procedurale ale pârâtei efectuate prin apărător, până la acel termen, în dosarul nr. 39515/3/2014, aflat pe rolul Tribunalului București, deci, implicit și-a însușit și renunțarea la excepțiile invocate prin întâmpinare.

De altfel, acest aspect este întărit de faptul că, la termenul de judecată din data de 04.03.2019, instanța de fond constatând că nu mai sunt alte cereri și excepții invocate sau probe de administrat, în conformitate cu prevederile art. 392 Cod pr. civ. a declarat dezbaterile deschise și a acordat reprezentantului pârâtei cuvântul pe fondul cauzei, fila 69, vol. IX, dosar nr. 39515/3/2014 al Tribunalului București.

În al doilea rând, Curtea reține că, deși reprezentantul pârâtei SC Romstrade SRL reprezentată de administratorul judiciar Consorțiul Maestro SPRL Filiala București a fost prezent în instanță, nu a invocat și susținut excepțiile la care recurenta pârâtă face referire în recurs, respectiv, excepțiile netimbrării cererii de chemare în judecată, excepția inadmisibilității constatării stadiului fizic al lucrărilor executate de Romstrade, excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată, din perspectiva neîndeplinirii procedurii prealabile, conform art. 7 alin. 6 din Legea nr. 554/2006 și excepția tardivității formulării cererii în termenul de 6 luni prevăzut de art. 11 din Legea nr. 554/2004.

În raport de dispozițiile art. 9 alin 2 Cod pr. civ., care prevăd că, „(2) Obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților”, și de cele constatate anterior, Curtea reține legalitatea încheierii de ședință din data de 18.09.2015, ce rezidă și din faptul că, instanța de fond a respectat, dreptul la apărare și dreptul de dispoziție al părților.

Mai mult, Curtea constată că, instanța de fond a analizat și aspectele ce țin de timbrajul cererii de chemare în judecată în cadrul procedurii prealabile prevăzute de prevederile art. 200 Cod proc.civ. și a statuat în mod legal că, cererea nu se timbrează cu taxă judiciară de timbru, Curtea reținând că, CNADNR este o instituție de interes public cu caracter autonom, care este scutită de la plata taxei judiciare de timbru, raportat la dispozițiile art. 30 din OUG nr. 80/2013.

Față de cele reținute anterior, Curtea constată că, declarația de renunțare la excepțiile invocate de către pârâtă nu este lovită de nulitate, iar Încheierea de ședință recurată din data de 18.09.2015, prin care instanța de fond a luat act că pârâta a renunțat la toate excepțiile invocate, nu este afectată de motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 Cod pr. civ. .

Pe cale de consecință nu vor mai fi analizate criticile din recursul incident referitoare la soluționarea pe fond a excepțiilor invocate de pârâtă, din perspectiva dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod pr. civ., această analiză devenind, astfel, redundantă.

Referitor la criticile din recursul incident, care au vizat sentința civilă nr. 1534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 al Tribunalului București, Curtea reține că recurenta pârâtă și-a întemeiat criticile de nelegalitate pe motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 din Codul de procedură civilă.

Astfel, recurenta pârâtă a susținut în esență că, „nelegalitatea Sentinței civile nr. 11534/07.03.2019 din dosarul nr. 39515/3/2014 sub aspectul stabilirii greșite a stadiului fizic al lucrărilor la un procent de 67,15% în loc de peste 90% așa cum rezultă din actele dosarului, fapt ce a determinat respingerea greșită a cererii reconvenționale”, și că, „sentința recurată nu cuprinde

motivele pentru care cele constatate de expertiza tehnică sunt reținute de către instanță, iar datele și informațiile din actele prezentate de Romstrade S.R.L. sunt înlăturate fără ca aceste acte să fie analizate, apreciază că reținerea unui anumit stadiu al lucrărilor apare ca nefiind motivată de către instanța de fond, după cum tot nemotivată este și respingerea cererii reconvenționale, pretențiile sale fiind în strânsă legătură cu stadiul fizic al lucrărilor. În aceste condiții, sub acest aspect, este incident motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 6 din Codul de procedura civilă”.

Sușținerile recurenteii pârâte sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse, avându-se în vedere cele ce urmează:

Curtea observă că, au fost respectate cerințele imperative ale art. 425 lit. b) din Codul de procedură civilă, conform cărora hotărârea judecătorească trebuie să conțină „expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților”.

Art. 488 alin. 1 pct. 6 din Codul de procedură civilă vizează, astfel cum rezultă din lectura sa, nemotivarea unei hotărâri judecătorești. În concepția legiuitorului, nemotivarea constituie motiv de casare atunci când, nu se arată motivele pe care se sprijină hotărârea judecătorului, ori când cuprinde motive contradictorii sau numai motive străine de natura pricinii.

În speță, judecătorul fondului a analizat, în mod efectiv, atât argumentele recurenteii reclamante, cât și pe cele ale recurenteii pârâte, și a prezentat, în concret, în raport de natura cauzei, motivele de fapt și de drept, care au format convingerea sa.

Totodată, Curtea constată că, soluția pronunțată de prima instanță, se bazează pe considerente care analizează și stabilesc aspecte esențiale ale cauzei invocate de părțile din dosar, soluționarea cauzei făcându-se cu administrarea unui probatoriu adecvat, -în cauză fiind efectuată expertiza tehnică specialitatea căi ferate-, iar judecătorul fondului pe baza situației de fapt astfel stabilite, expunându-și raționamentul pentru care a ajuns la concluzia că, societatea pârâtă a executat contractul nr. 617/2008 în procent de 67,15%.

Astfel, prima instanță a reținut cu referire la modul de soluționare a cererii reconvenționale faptul că societatea pârâtă a executat contractul nr. 617/2008 în procent de 67,15% și că valoarea totală a lucrărilor *decontate, dar neexecutate* este de 186.703.450,52 lei, respectiv 21.859.544,02 lei pentru sectorul de drum 1, 23.969.158,20 lei pentru sectorul de drum 2, 78.569.577,89 lei pentru sectorul de drum 3 și 62.305.170,41 lei pentru sectorul de drum 4, astfel cum rezultă din înscrisurile dosarului și expertiza efectuată în cauză, astfel încât cererea privind obligarea reclamantei la plata sumei de 26.654.293,34 lei (sumă compusă din 5.947.664,36 Euro, reprezentând *diferența cost financiar* și 187.186,94 lei + TVA, reprezentând *diferența neachitată din valoarea situației de plată nr. 31*, plus penalitățile de întârziere a fost apreciată drept neîntemeiată.

Prin urmare, se reține că prima instanță și-a întemeiat soluția dată asupra cererii reconvenționale prin raportarea atât la probatoriul administrat în cauză, valorificat în acord cu disp. art. 264 C.proc.civ., cât și la analizarea incidenței culpei contractuale în executarea contractului încheiat între părți, în condițiile în care debitorul obligației pretinse de recurenta-pârâtă a invocat în esență excepția de neexecutare a contractului de către recurenta-pârâtă, ca mijloc de apărare în aceste demersuri procesuale pentru înlăturarea pretențiilor deduse de aceasta din urmă judecății, în condițiile în care în analiza condițiilor răspunderii contractuale se impune a se verifica și culpa debitorului obligației pretinse prin raportare la modul în care, pe de o parte, părțile au înțeles să își reglementeze propriile obligații contractuale, iar pe de altă parte, aceștia au înțeles să își execute propriile obligații contractuale, dat fiind principiul obligativității contractelor și corelativ acestui principiu general în această materie, caracterul reciproc al obligațiilor asumate de părțile aflate în litigiu.

Din această ultimă perspectivă, Curtea reține că, deși recurenta-pârâtă a solicitat prin cererea reconvențională obligarea recurenteii-reclamante la plata sumei în cuantum de 26.654.293,34 lei (sumă compusă din 5.947.664,36 Euro, reprezentând *diferența cost financiar* și 187.186,94 lei + TVA, reprezentând *diferența neachitată din valoarea situației de plată nr. 31*, plus penalitățile de întârziere, iar în motivare a arătat în esență că părțile au încheiat contractul de execuție de lucrări și

prestări servicii de proiectare pentru realizarea obiectivului - Modernizare DN 67 C Benghești-Sebeș Km 0+000-Km 148+414, în **sistem credit-furnizor**, în anul 2008, nr. 617 /05.09.2008 și că prin actul adițional nr. 5/24.04.2012, *au convenit suplimentarea valorii contractului, stabilindu-se noi grafice de execuție de lucrări și de eșalonarea plăților aferente*, iar valoarea finală a contractului a ajuns la suma de 1.535.018.226,60 lei inclusiv TVA din care suma de 428.241.313,88 lei, *reprezintă contravaloarea costurilor de finanțare*, astfel încât Romstrade s-ar fi aflat în imposibilitate de a-și îndeplini obligațiile din culpa C.N.A.D.N.R. care nu a obținut autorizațiile necesare, iar la data sistării lucrărilor C.N.A.D.N.R. *avea restanțe la plată - suma de 5.947.664, 36 Euro, echivalent a 26.654.293,34 lei (4,45- 1 Euro)*, reprezentând *costurile financiare aferente contractului și suma de 187.186,94 lei + TVA, reprezentând valoarea neachitată din situația de lucrări de plată nr. 31 - C+M semnată și acceptată de C.N.A.D.N.R.*, totuși referitor la aceste pretenții, prin raportul de expertiză judiciară tehnică s-a reținut că valoarea totală a lucrărilor declarate ca executate de recurenta-pârâtă, decontate de reclamanta-recurentă, dar în fapt neexecutate de recurenta-pârâtă au fost în cuantum de 186.703.170,52 lei, ipoteză în care pretențiile deduse spre soluționare pe calea cererii reconvenționate constând în suma de 26.654.293,34 lei (sumă compusă din 5.947.664,36 Euro, reprezentând diferența cost financiar și 187.186,94 lei + TVA, reprezentând diferența neachitată din valoarea situației de plată nr. 31, plus penalitățile de întârziere, sunt neîntemeiate în contextul existenței corelativ a situației reținute de raportul de expertiză menționat, contravaloarea lucrărilor neexecutate în fapt de recurenta-pârâtă, dar declarate ca executate și în fapt decontate de beneficiar, recurenta-reclamantă, fiind superioară pretențiilor deduse spre soluționare prin cererea reconvențională, ambele sume rezultând din modul în care a fost executat contractul încheiat între părți, corelativ celor două obligații principale asumate prin contract, respectiv aceea de executare a lucrărilor conform contractului și de plată a contravalorii acestora, situație în care caracterul interdependent al celor două obligații principale contractuale determina, sub aspectul soluționării cererii reconvenționale, obligația creditorului obligației de plată a acestor pretenții determinate de costuri de finanțare și contravaloarea din situația de lucrări nr. 31 de a face dovada că și-a executat obligațiile pentru care debitorul acestei obligații a achitat suma aferentă unor lucrări neexecutate în fapt, dar declarate ca neexecutate.

Prin urmare, în măsura în care aceste costuri erau determinate de obligația recurentei-reclamante de a plăta a acestora, în aceeași măsură se impunea ca și recurenta-pârâtă să facă dovada îndeplinirii corelative a propriilor obligații sub aspectele relevate anterior, dat fiind caracterul sinalagmatic al contractului, respectiv interdependența și reciprocitatea obligațiilor asumate de fiecare dintre părți, ipoteză în care existența unei neîndepliniri substanțiale a propriei obligații de către creditorul obligației pretinse a determinat opunerea excepției de neexecutare a contractului, mijloc de apărare care a condus la concluzia inexistenței obligației recurentei-pârâte de a achita aceste sume în raport de stadiul executării contractului.

Totodată, deși prin sentința recurată aceste pretenții au fost respinse ca neîntemeiate ca urmare a incidenței excepției de neexecutare a contractului, totuși în raport de stadiul executării acestui contract și de evoluția modului în care va fi finalizat luând în considerare și situația fiecăreia dintre lucrările în privința cărora s-a reținut a fi neexecutăta în fapt prin raportul de expertiză, urmează ca raporturile juridice născute între părți în continuare să fie regularizate prin raportare la clauzele contractuale asumate astfel încât să fie înlăturat impedimentul finalizării contractului prin continuarea executării lucrărilor și achitarea contravalorii acestora conform clauzelor din contract.

Astfel, deși prin recursul formulat referitor la modul de soluționare a cererii reconvenționale, recurenta-pârâtă a susținut în esență că pretențiile acesteia sunt în strânsă legătură cu stadiul fizic al lucrărilor, o astfel de susținere nu are relevanță în condițiile în care sarcina probei executării obligațiilor asumate față de beneficiarul lucrărilor îi revenea sub aspectul contravalorii lucrărilor declarate ca executate, dar constatate prin raportul de expertiză judiciară tehnic ca nefiind executate în fapt, culpa debitorului prezumându-se numai sub această condiție cu privire la pretențiile deduse judecății, astfel încât caracterului obligatoriu al clauzei de plată a prețului lucrărilor executate în corelație cu aceste costuri financiare pretins a fi fost suportate de recurenta-pârâtă i-a fost opusă neexecutarea propriilor obligații asumate prin același contract, esențial din această perspectivă fiind nu numai executarea în fapt a lucrărilor aferente valorii solicitate prin cererea reconvențională, ci și

dovedirea culpei/refuzului nejustificat al debitorului acestei obligații de a se conforma acesteia, față de modul în care a fost stabilită obligația de plată a prețului pe baza unor situații de lucrări executate și apte a fi verificate rapid și obiectiv.

Prin urmare, coroborând toate aceste considerente, referitor la criticile invocate sub acest aspect, Curtea constată că în jurisprudența sa constantă, Înalta Curte de Casație și Justiție a precizat că, motivarea unei hotărâri nu este o problemă de volum, ci una de esență, de conținut, aceasta trebuind să fie clară, concisă, concretă, în concordanță cu probele și actele de la dosar. Ca principiu, instanța de judecată nu este obligată să răspundă tuturor argumentelor de fapt și de drept care susțin cererea de chemare în judecată, ci poate să le analizeze global, printr-un raționament juridic de sinteză, ori să analizeze un singur aspect considerat esențial.

Sub acest aspect, din analiza considerentelor de fapt și de drept cuprinse de sentința recurată, se reține că, prima instanță a respectat întrutotul exigențele motivării acesteia, conform art. 425 alin. 1 lit. b) Cod pr. civ., recurenta având posibilitatea de a evalua conținutul concret al sentinței atacate și a-și formula și structura criticile de nelegalitate împotriva acesteia.

Așa fiind, față de considerentele de fapt și de drept învederate mai sus, Curtea constată că sentința civilă recurată nu este afectată de motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 Cod pr. civ., astfel că în conformitate cu prevederile art. 498 Cod pr. civ. va respinge recursul incident ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge excepția netimbrării recursului principal, ca neîntemeiată.

Respinge excepția nulității recursului principal, ca neîntemeiată.

Respinge recursul principal formulat de **recurenta reclamantă COMPANIA NATIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA** (fostă **COMPANIA NATIONALĂ DE AUTOSTRAZI SI DRUMURI NATIONALE DIN ROMÂNIA**) cu sediul în București, B-dul Dinicu Golescu, nr. 38, sector 1, împotriva sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 pronunțate de către Tribunalul București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 39515/3/2014, ca nefondat.

Respinge excepția inadmisibilității recursului incident, ca neîntemeiată.

Respinge recursul incident formulat de recurenta pârâtă **SC ROMSTRAD SRL** reprezentată de administrator judiciar **Consoțiul** format din **Maestro SPRL Filiala București**, cu sediul în București, str. Petofi Sandor, nr. 4, Sector 1 și **Dascal Insolvency SPRL** cu sediul în str. Lucian Blaga, nr. 4, sector 2, *consorțiu cu sediul ales pentru comunicare în București, str. Petofi Sandor, nr. 4, Sector 1*, împotriva sentinței civile nr. 1534/07.03.2019 și a încheierii de ședință din data de 18.09.2015, pronunțate de către Tribunalul București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 39515/3/2014, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată azi, 02.07.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,
Doina Vișan

JUDECĂTOR,
Georgian Davidoiu

JUDECĂTOR,
Alina Saglam

GREFIER,
Claudia Oncică

CONFIRM CU
ORIGINALUL

